

CAMPUS
HELSINGBORG

Institutionen för service management
och tjänstvetenskap

Examensarbete för kandidatexamen

“Lönen ser jag som att lära känna nya människor”

**En studie om hur studenter motiverar sitt volontärarbete i
Lundakarnevalen**

**Malva Bröijersén
Oliver Åström Möller**

Antal ord: 14818

Gruppenr: 89

Handledare:
Johan Alvehus

Examensarbete
VT 2019

Förord

Vi vill tacka vår handledare Johan Alvehus för hans stora engagemang och den granskande läsning och vägledning vi fått ta del av.

Vi vill även rikta ett stort tack till våra intervjupersoner som med stor inlevelse berättat om sina upplevelser från sitt engagemang i Lundakarnevalen. Tack!

Lund, 27 maj 2019.

Malva Bröijersén

Oliver Åström Möller

Sammanfattning

I denna uppsats har vi valt att undersöka hur elva studenter motiverar sitt engagemang i Lundakarnevalen. Frågeställningen som vi ämnar att besvara är följande: På vilket sätt motiverar studenter sitt ideella engagemang i Lundakarnevalen 2018? Denna studie inleds med tidigare forskning kring volontärarbete och motivation samt den kritik den bär med sig. Denna kritik argumenterar för vår teoretiska referensram som fokuserar på narrativ teori och motivvokabulär. Utefter vår insamlade teori har fyra teman funnits vilka är: gemenskap, påverkan, prioriteringar och erfarenheter. Vår studie resulterade i en ökad förståelse kring de motiv till engagemang som till viss omfattning påverkas av den sociala omgivningen, men även gemenskap och viljan att lära känna nya människor. Respondenternas motiv till varför de väljer att prioritera sitt engagemang i Lundakarnevalen är dels då detta deltagande berikar dem, men vissa menar även på att deras prestationsförmåga gällande studierna förbättras. En annan viktig drivkraft enligt intervjupersonerna är den personliga utveckling de genomgår genom sitt engagemang. Dock har flertalet av berättelserna från våra intervjupersoner liknat varandra. Därav är det svårt att säkerställa om det är deras faktiska motiv till sitt engagemang eller om språket har styrt deras val av uttryck, men utefter berättelsernas helhet tyder vi att dessa teman trots allt har förankring i det respondenterna väljer att berätta.

Nyckelord: ideellt studentengagemang, motivation, narrativ metod, motivvokabulär

Innehållsförteckning:

1.0 Inledning	1
1.1 Problemformulering	1
1.2 Syfte och frågeställning	4
2.0 Teori.....	5
2.1 Volontärarbete	5
2.1.1 Två sätt att förstå volontärarbete	6
2.2 Motivation	7
2.3 Motivvokabulär	9
2.4 Narrativ teori.....	11
3.0 Metod.....	13
3.1 Metodval.....	13
3.2 Narrativ analysmetod.....	14
3.3 Intervjuer	14
3.4 Urval.....	16
3.5 Tillförlitlighet	17
3.6 Etik	18
4.0 Analys	20
4.1 Påverkan	20
4.2 Gemenskap	23
4.3 Prioriteringar	28
4.4 Erfarenheter	30
4.5 Lärdomar	35
5.0 Slutdiskussion	37
5.1 Slutsatser	37
5.2 Diskussion.....	38
5.3 Vidare forskning.....	40
6.0 Källförteckning	41
7.0 Bilagor.....	46
7.1 Intervjuguide.....	46

1.0 Inledning

1.1 Problemformulering

Den första maj år 1849 tågade studenter från Smålands nation genom Lund på sin väg till Lilla Råby, utklädda till ett småländskt bondbröllop. Under denna tid kallades dessa festligheter för “vårfest” eller “majfest” vilket studenter från olika fakulteter och studentnationer firade. Smålands nations vårfest 1849 anses idag vara den första officiella karnevalen. Majfesterna fortsatte under andra halvan av 1800-talet och började alltmer likna dagens karneval där många av Lunds studenter samlades till ett gemensamt karnevalsfirande. Mer än ett och ett halvt sekel senare äger fortfarande Lundakarnevalen rum vart fjärde år, och är en betydelsefull del av Lunds studentliv. Karnevalen kan beskrivas som en mötesplats för studenter från olika fakulteter och studentnationer, där alla som vill vara med är varmt välkomna (Lindström, 2015). Våren 2018 ägde Lundakarnevalen återigen rum, över 5.600 studenter valde att engagera sig ideellt och karnevalen hade under sina tre karnevalsdagar över 450.000 besökare (lundakarnevalen.se). Vad är det som gör att alla dessa studenter väljer att ägna tid åt detta, och utan ekonomisk ersättning?

Begreppet volontärarbete härleds från hebreiska som betyder att “frivilligt ge” (Cnaan, Handy & Wadsworth, 1996). Volontärarbete omfattande under flera århundraden militärtjänst, där civila erbjöd att hjälpa till vid nödsituationer utan ekonomisk ersättning (Karl, 1984). Författaren beskriver vidare att volontärarbete på slutet av 1900-talet blev en filosofisk förklaring av handlingar som styrs av något känslomässigt snarare än rationella beteenden. Med bakgrund av Karls (1984) historiska beskrivning av volontärarbete och Cnaan, Handy & Wadsworths (1996) förklaring av begreppets betydelse kan det tyckas vara enkelt att definiera begreppet volontärarbete, som något som handlar om att frivilligt ge och som styrs av känslomässiga faktorer. Så är dock inte fallet, forskare använder idag begreppet volontärarbete i ett brett spektrum men saknar en tydlig definition (Cnaan, Handy & Wadsworth, 1996; & Cnaan & Amroffell, 1994). Cnaan och Amroffell (1994) beskriver hur intresset för volontärism ökat de senaste decennierna och blivit viktigt både för ideella- och vinstbaserade organisationer, men att det skapat stor förvirring i vad som kan definieras som volontärarbete och vad som inte kan det. Dessutom

studeras volontärism i många olika teoretiska synsätt, det ekonomiska synsättet betraktar volontärism framförallt som obetalt arbete där människor investerar i sig själva (Freeman, 1997). Tvärtom anser sociologer att volontärarbete handlar om att känna empati och ansvar för andra samt en social tillhörighet (Haski-Leventhal, 2009). Detta kan styrkas med Wilsons (2000) argument om att termen volontärarbete omfattar många olika aktiviteter och att olika former av frivilligt arbete inte kan sammanfattas med en och samma teori. Således har volontärarbete många olika definitioner som påverkas av individers och samhällets uppfattningar om vad som är volontärarbete och vad som inte är det (Cnaan, Handy, Wadsworth, 1996). Inom forskningsfältet kring volontärarbete är motivation ett väl studerat fenomen (Winniford, Carpenter & Grider, 1997; Wilson, 2012; & Musick & Wilson, 2007), då dessa aktiviteter utförs utan monetära belöningar och därmed finns det ett intresse att förstå individers bakomliggande faktorer till deras beteende (Clary & Snyder, 1999).

Motivation betyder att "styras" till att göra någonting (Ryan & Deci, 2000). Under en lång tid ansåg sociologer att individer blev motiverade av de värden som dem lärde sig från samhället (Cambell, 1998). Webers teori om rationella handlingar till Parsons voluntarism teori av handlande blev byggstenar i den sociologiska teorin med synsättet att medvetna behov skapade motiv för individers beteenden (ibid.). Webers och Parsons teorier har dock utstått kritik (Vaisey, 2009; & Münch, 1981). Bland annat argumenterar Mills (1940) för hur språkets funktioner påverkar människors beteenden. Han menar att språket inte kan analyseras utefter aspekter inifrån individen, utan att språkliga beteenden måste närmas genom att studera dess sociala funktion att samordna olika handlingar i interaktion med omvärlden. Således menar Mills (1940) att människan har en förförståelse för att vissa motiv lämpar sig bättre än andra i vissa situationer.

Efter Webers och Parsons teorier har forskningen inom motivation dels studerat inre och yttre drivkrafter (Ryan & Deci, 2000; & Amabile, 1993) samt egoistiska och altruistiska motiv (Smith, 1981; Hartenian & Lily 2009; & Unger, 1991). Dessa olika teorier inom motivation menar Musick & Wilson (2007) ofta används för att förklara varför individer väljer att engagera sig ideellt, men saknar fokus på hur individen till en början introduceras till volontärarbete. Vidare redogör motivationsteorin för att människan har vissa behov, men Musick & Wilson (2007) menar på att vi dessutom måste förstå sociala strukturer för att i sin tur kunna förstå varför dessa behov uppfylls

genom ideella engagemang. En tredje aspekt Musick & Wilson (2007) beskriver om problematiken med den forskning som finns inom motivation kopplat till volontärarbete, är att även om forskare kan ha rätt i att det finns ett antal motiv som styr individer till ett visst beteende, saknas förståelsen om hur de sociala strukturerna påverkar hur vissa motiv är viktigare för vissa individer än för andra. Den tidigare forskningen inom detta fält har främst fokuserat på att fråga individer varför de väljer att engagera sig och svaret har därefter konstaterats som anledning till beteendet (ibid.). Därmed har forskare endast fokuserat på dessa svar vilket blir problematiskt då det har en liten betydelse utanför denna kontext. Denna aspekt är även det Mills (1940) lyft i sin kritik där han menar att motiv hos individer påverkas av tidigare lärdomar och normer i samhället. Således behövs tidigare erfarenheter tillsammans med den sociala situation individen befinner sig i tas under beaktning när mänskliga handlingar och beteenden studeras i koppling till motivation (Foote, 1951)

Motivationsforskningen har därmed kritiserats, då forskare inom detta fält inte tagit hänsyn till hur språket påverkar människans förförståelse av motiv och hur det i sin tur påverkar handlingar och beteenden (Mills, 1940; & Foote, 1951). Detta styrks med Musick & Wilsons (2007) argument om att tidigare forskning fokuserat på vad individen säger och därmed avsaknaden av den påverkan som finns från sociala nätverk och sociala strukturer. Därav blir det problematiskt att studera volontärarbete och dess motivationsfaktorer på grund av svårigheterna att definiera vad som konstruerats av sociala normer och vad berättaren egentligen menar. Frågan som då ställs är hur vi kan förstå individers motiv till ideellt engagemang utan att hindras av språkets begränsningar? Ett försök är att närma sig individers berättande är genom att studera processerna till sin helhet, vilket öppnar upp för en djupare förståelse där flera budskap bygger värdefulla berättelser (Driver, 2017). Dessa processer kan studeras utefter ett narrativt synsätt där individen försöker att skapa mening genom sina berättelser (Mishler, 1991; & Jacobsen, 2012). Riessman (2008) definierar en berättelse som ett sammankopplande av olika händelser som ger ett meningsfullt mönster till något som annars hade varit slumpmässigt och osammanhängande. Hustinx, Cnaan & Handy (2010) argumenterar för att forskare inom volontärarbete hittills lagt störst fokus på att förklara uppkomsten av fenomenet och inte dess processer. Haski-Leventhal (2009) menar i linje med detta, att forskningen inom ideella engagemang saknar fokus på dessa processer, och att det därav finns relevans att studera detta utifrån ett narrativt synsätt. Således hävdar Hustinx, Cnaan & Handy

(2010) och Haski-Leventhal (2009) att dagens forskning är otillräcklig och att ny forskning krävs inom området med ett annat analytiskt synsätt, nämligen narrativ undersökningsmetod. Denna studie kommer till följd av dessa argument utforska studenters berättelser kring det engagerade självet.

1.2 Syfte och frågeställning

Syftet med denna studie är att genom en narrativ undersökningsmetod studera hur studenter motiverar sitt engagemang i Lundakarnevalen 2018, vilket görs genom att utforska studenternas berättelser om denna karnevalsår. Vår frågeställning blir därmed:

- På vilket sätt motiverar studenter sitt ideella engagemang i Lundakarnevalen 2018?

2.0 Teori

2.1 Volontärarbete

Enligt Cnaan & Amroffell (1994) används begreppet volontärarbete i ett brett spektrum med saknar en tydlig definition. Dock, forskare som har definierat volontärarbete är bland annat Smith (1981) som enligt Cnaan & Amroffell (1994) är en av de mest citerade definitionerna. Smith (1981) definierar volontärarbete som en individ som engagerar sig där beteendet inte är kopplat till bio-socialt (äta, sova), inte ekonomiskt nödvändigt eller sociopolitiskt tvingade (att betala skatter). Utan snarare motiverat av förväntan av psykiska fördelar (ibid.). Wilson (2000) å andra sidan definierar det som arbete av fri vilja för att gynna personer och grupper. Volontärarbete ses som en del av ett kluster där individer har ett gemensamt hjälpsamt beteende (ibid.), medan Snyder & Emoto (2008) beskriver volontärism som fritt valda aktiviteter som sträcker sig över tiden. Arbetet genomförs utan förhoppningar om belöning och dessa aktiviteter utförs ofta inom formella organisationer (ibid.). Dessa olika sätt att definiera volontärarbete menar Cnaan, Handy & Wadsworth (1996) gör begreppet komplext. Författarna redogör för hur de studerat över 200 artiklar om volontärarbete och att ingen helt lyckas med att särskilja vad som är volontärarbete och vad som inte är det. De menar däremot att de genom sin analys fått fram fyra dimensioner som dessa artiklar har gemensamt.

Den första dimensionen handlar om fri vilja; exempelvis en individ som frivilligt jobbar i ett bibliotek utan betalning ses mer som en volontär än en individ som gör samma jobb som en del av sitt straff, samhällstjänst (Cnaan, Handy & Wadsworth, 1996). Den andra dimensionen beskriver författarna är karaktären av belöning, vissa teoretiker menar på att det inte ska finnas någon form av belöning för att kunna kallas för volontärarbete medan andra menar på att belöningen är acceptabel så länge värdet på belöningen är mindre än själva arbetet. Tredje dimensionen beskriver kontexten där volontärarbetet genomförs, där vissa teoretiker anser att arbetet endast kan klassas som volontärarbete om det sker inom formella organisationer medan andra teoretiker menar att informella arbeten som att till exempel hjälpa vänner också kan räknas som volontärarbete (ibid.). Cnaan, Handy & Wadsworth (1996) beskriver den sista dimensionen som vem det främjar, där vissa teoretiker strikt menar på att det måste vara främlingar medan andra anser att det även kan främja individer med liknande bakgrunder, såsom familj och vänner. Dessa fyra dimensioner

beskriver hur man kan förstå begreppet volontärarbete och lägger störst vikt på klassificeringen av vad som är volontärarbete och vad som inte är det.

2.1.1 Två sätt att förstå volontärarbete

Något annat som gör begreppet svårdefinierat är att det studeras i flera olika teoretiska perspektiv, vilket enligt Wilson (2000) beror på att volontärarbete omfattar många olika aktiviteter och att olika former av frivilligt arbete därmed inte kan kopplas till en och samma teori. Volontärarbete studeras bland annat inom ekonomiska och sociologiska perspektiv (Hustinx, Cnaan & Handy, 2010).

Teoretiker som studerat det ekonomiska perspektivet av volontärarbete har etablerat en övergripande mikroekonomisk modell med tre distinktioner (Menchik & Weisbrod, 1987; & Freeman, 1997). Dessa tre modeller skiljer sig beroende på vad det är som motiverar individer att engagera sig, och värdet i det (Ziemek, 2006). Ziemek (2006) beskriver den första modellen som “public goods model” som menar på att individer lägger ner sin tid för att gynna samhället. Detta innebär att individer ger fördelar till andra utan att få någonting för det, vilket definieras som ren altruism (ibid.). Den andra modellen är enligt Menchik & Weisbord (1987) och Ziemek (2006) “private consumption model”, där en individ som arbetar ideellt får personliga belöningar, exempelvis social status, tillfredsställelse eller en bra känsla för att man gjort något gott. Den sista modellen är “investment model” som betyder att individen får erfarenheter och kunskaper som i sin tur kan leda till större möjligheter för anställning senare (ibid.).

Till skillnad från det ekonomiska perspektivet anser sociologer att volontärarbete handlar om att känna empati och en social tillhörighet (Haski-Leventhal, 2009). Bekkers (2004) beskriver att ett utav de sociologiska svaren varför individer väljer att ideellt engagera sig återfinns i Durkheims teori om normer. Författaren beskriver vidare hur dessa normer kan tolkas på två olika sätt, den första tolkningen innebär att sociala normer påverkas av inflytande från yttre faktorer. Dessa sociala normer blir tydliga genom beteenden från andra personer i individens sociala nätverk, och desto mer integrerade individer är i det sociala nätverket desto mer benägna är det att lyda dessa sociala normer (ibid.). Detta synsätt beskriver Bekkers (2004) kan kopplas till strukturella normer då den betonar sociala grupper påverkan. Det andra sättet att tolka ideellt engagemang förklarar

Bekkers (2004) är då sociala normer påverkas av inre faktorer, ett inre värdesystem som införlivats genom socialisering. Detta synsätt beskrivs som kulturella normer vilket innebär att inre värderingar har förvärvats genom individens uppväxt (ibid.). Även Eckstein (2001) menar att volontärarbete kan kopplas till sociologiska aspekter. Hon menar att volontärism involverar ideella handlingar som utförs av grupper, där den enskilde individens avsikter och preferenser ej prioriteras. Således blir ett deltagande inom ett ideellt arbete starkt kopplat till gruppskapande och gemenskap där behov, viljor och önsknings delas gemensamt (ibid.). En fast sociokulturell förankring till gruppen blir därav viktigt (ibid.), vilket Hustinx & Lammertyn (2003) menar på att dessa individer delar en stark känsla av tillhörighet samt en "vi-känsla" inom gruppen. Ett volontärarbete formar ett socialt nätverk, där gruppen strävar och arbetar mot ett gemensamt mål, som i sin tur även kan bidra till utveckling på ett personligt plan för individen (Hustinx & Lammertyn, 2003).

2.2 Motivation

Inom litteraturen kring volontärarbete finns ett återkommande välstuderat begrepp, nämligen motivation (Winniford, Carpenter & Grider, 1997; Wilson, 2012; & Musick & Wilson, 2007). Winniford, Carpenter och Grider (1997) beskriver motivation som ett komplext fenomen med en mängd olika förklaringar och definitioner. Ur ett historiskt perspektiv blev Webers och Parsons teorier om handlingar byggstenar i den sociologiska teorin (Cambell, 1998), vilket Vaisey (2009) och Münch (2010) beskriver har utstått mycket kritik, bland annat av Mills (1940). Därefter har teorier om inre och yttre drivkrafter studerats, där Amabile (1993) definierar inre drivkrafter som handlingar individer gör för inre tillfredsställelse. En individ motiveras att göra någonting för att det är roligt och utmanande snarare än yttre påverkan och belöningar, medan yttre drivkrafter är handlingar som leder till ett önskvärt utfall (Ryan & Deci, 2000). Två andra teoretiska utgångspunkter inom motivation är egoistiska och altruistiska motiv, där Hartenian & Lily (2009) beskriver egoistiska motiv som något en individ gör för att få någon form av belöning exempelvis kompetens som sedan kan leda till anställning eller självförverkligande. Teorier som fått stor bärkraft inom egoistisk motivation är McClelland & Atkinson's behov av prestation, Maslows behovshierarki (Erez & Earley, 1993) och Herbergz's hygienfaktorer (Gawel 1997). Altruism definierar Smith (1981) handlar om mänsklig motivation, en inre tillfredsställelse, där forskare

menar på att motiven är av en osjälvisk karaktär som exempelvis att hjälpa människor i behov (Unger 1991). Dessa motivationsteorier menar Musick & Wilson (2007) är vanligt förekommande vid studier om volontärarbete, men att de missar viktiga beståndsdelar för att förstå ideellt engagemang.

Musick & Wilson (2007) beskriver tre aspekter som lyfter denna problematik. Författarna menar på att det ofta används motivationsteorier för att förklara varför individer väljer att engagera sig ideellt, men att det saknar fokus på hur individen till en början fick vetskapen om volontärarbetet. De menar att själva frågan är viktig, och därmed spelar en individs sociala nätverk en avgörande roll till varför en individ väljer att engagera sig ideellt. Vidare menar Musick & Wilson (2007) att teorier inom motivation redogör för att individer har vissa behov, exempelvis Maslows behovspyramid där ett utav behoven är självförverkligande (Erez & Earley, 1993). Musick & Wilson (2007) menar dock att vi även måste förstå sociala strukturer, för att därigenom kunna förstå varför en individ uppfyller dessa behov genom volontärarbete. Förutom detta menar Musick & Wilson (2007) att motivationsteori som identifierar ett begränsat antal motiv till volontärarbete kan ha rätt i att dessa motiv är det människor har som drivkraft. Författarna menar dock att det saknas förståelse i varför somliga motiv är viktigare för vissa individer än för andra, och att man därmed saknar insikten om sociala strukturers påverkan. Den tidigare forskningen inom detta fält har främst fokuserat på att fråga individer varför de väljer att engagera sig och svaret har därefter konstaterats som anledning till beteendet (ibid.), vilket innebär att motivationsteorierna saknar förståelse av den sociala omgivningens påverkan. På grund av denna problematik tillsammans med kritiken av språkets begränsningar menar Driver (2017) att man istället kan studera utefter ett narrativt synsätt, vilket därmed skapar ett bredare perspektiv av mänskliga handlingar. Således har vi valt att frånga den tidigare forskningen inom motivation och väljer istället att studera studenters motiv till sitt engagemang genom ett narrativt synsätt samt motivvokabulär.

2.3 Motivvokabulär

Mills (1940) redogör för språket och dess betydelse för ett handlande. Han menar att språket inte kan analyseras utefter aspekter inifrån individen, utan att de språkliga beteendena måste närmas genom att studera dess sociala funktion att interagera med omvärlden. Dessa vokabulär brukas som motiv för ett agerande i en situation (ibid.). Forskaren förklarar vidare att människan därmed har en förförståelse för att vissa motiv lämpar sig bättre än andra i en viss situation, då våra vokabulär styrs dels av tidigare lärdomar men även av samhällsanda och normer. Detta redogör för att det därmed finns ett språk som är kopplat till den situation som råder (Mills, 1940). Författaren tar upp ett exempel på hur dessa motiv exempelvis kan formos genetiskt från en mor till hennes barn där hon påvisar: “Gör inte så, det är girigt!”. Här visas tydligt att barnet inte endast förstår hur det ska bete sig, utan ges även motiv som främjar en viss handling och hindrar en annan (ibid.). På så sätt menar Mills (1940) att vi redan från födseln, genom regler och normer, lär oss att ett visst handlande passar till en viss situation. Således blir det en del av vårt språk och därmed våra beteenden och handlingar.

När en individ ombeds att redogöra för ett visst beteende, föreslår Mills (1940) att man bör studera utefter följande aspekter: (1) identifiera vilka situationer detta sker i, (2) vilka motivvokabulär som är typiska i en viss situation och försöka redogöra för varför dessa motiv används framför andra, och slutligen, (3) försöka förstå funktionerna dessa vokabulär uppfyller i relation till handlingar och interaktioner. Således menar Mills (1940) att undersökningen bör analysera huruvida det finns typiska motivvokabulär för dessa situationer och om dessa är betydande faktorer för beteendet.

Foote (1951) definierar det motiverade beteendet som styrning av framtida beteenden, där människan är mer eller mindre subjektiv till sitt handlande, vilket innebär att en individs motiv kan färgas av den sociala omgivningen. Vidare menar han på att alla typer av mänskliga beteenden är karakteriserade utefter riktning, intensitet, frekvens och varaktighet; men att endast det motiverade beteendet visar på flexibiliteten mellan kombinationen av de motsägelsefulla *valet* och *tvånget*, “Jag vill inte, men jag måste för att...”. Detta visar på att människan ibland agerar mot sin vilja, för att tidigare element har fostrat oss om alternativa konsekvenser och ett visst handlande i särskilda situationer (ibid.). Tidigare erfarenheter av händelser tillsammans med den sociala

omgivningen formar val av uttryck, och måste därmed beaktas när handlingar och beteende studeras i koppling till motivation (ibid.).

Mills (1940) berättar vidare att situationer då dessa motiv uppstår, involverar dels det sociala beteendet eller de lärda program och handlingar människan har i förhållande till andra, men även bekännelsen av motiv tillsammans med den talform vi kallar för "fråga". Mills (1940) menar på att eftersom en fråga öppnar dörren för ett följande svar, ska detta ses som ett element i konversationen. Således påverkas en konversation av de egenskaper som människan, i den situation, redan vet eller tros sig veta, vilket främjar en rad olika sociala handlingar och beteenden som hänvisar till historiska situationer och normativa mönster (ibid). Motiv blir därmed tillskrivna och etablerade som svar till dessa frågor (Mills, 1940). Foote (1951) menar att språkliga beteenden bör studeras, inte utifrån särskilda uttryck hos individen, utan utefter den sociala förmågan att samordna olika handlingar i en situation. Detta perspektiv påvisar en viss kritik till motivationsforskning, eftersom språkets påverkan av människans förförståelse ej tas i beaktning (Mills, 1940).

Foote (1951) hävdar att Mills analys kring språkets funktion gällande motiv är korrekt, men att han utelämnar kopplingen mellan språk och handling. Dock, hävdar Campbell (1991), att Foote är aningen sträng mot Mills argument, och att han visst påvisar förslag gällande en viss relation mellan dessa två. Campbell (1991) menar att Mills redogör för att motivvokabulär är socialt påverkande, vilket han menar bör ses som beståndsdelar i sociala roller. Individer använder motivvokabulär när deras beteende ifrågasätts och därmed får dem att reflektera över vad de gör eller vad de har gjort (Mills, 1940). Detta händer oftast i situationer som är skiftande, där Campbell (1991) ger ett exempel huruvida man bör gifta sig för kärlek eller pengar. Hon berättar vidare att individer intar olika roller och statusar, som därmed bidrar till att vi är familjära till olika motivvokabulär, till olika roller, och till olika situationer. Campbell (1991) utvecklar Mills argument kring kopplingen mellan språk och handling, och därmed roller, och bygger vidare på exemplet om olika motiv till giftermål. Hon presenterar här 1700-talets unga kvinnor och deras problematik kring huruvida de bör gifta sig med den framgångsrika mannen som valts ut av föräldrarna, eller den fattiga yngre mannen de faktiskt älskade. I detta exempel ser vi att ett giftermål som ämnar efter status, bär med sig motivvokabulär som exempelvis respekt och sunt

förnuft, medan ett giftermål med den romantiska älskaren innefattar vokabulär som exempelvis passion och impulsivitet (Campbell, 1991). Här påvisas det att motivvokabulär är starkt kopplat till vårt handlande, och därmed de roller vi intar. Individens handlingar kan följaktligen ses som exempel på de roller som intas, vem de är eller påstår sig vara, och att det därför finns ett specifikt språk kopplat till en viss situation (ibid.).

2.4 Narrativ teori

Lindgren (2009) beskriver hur narrativ teori har studerats sedan Aristoteles tid, vilket även Riessman (2008) betonar. Därför menar Riessman (1993; 2008) att det finns en mängd olika definitioner på vad detta fenomen betyder inom den samhällsvetenskapliga forskningen. Dessa definitioner varierar beroende på vad som undersöks, men ett fundamentalt kriterium för narrativ är att de handlar om berättelser, därav smeknamnet berättarteori (ibid.). Forskaren berättar vidare att på grund av denna popularitet kring ordet "berättelse" har begreppet mist mycket av sin skärpa. De flesta yttranden kan idag kallas för berättelser men enligt Riessman (2008) har en berättelse några återkommande beståndsdelar. Enligt henne så uppstår en berättelse när en individ sammankopplar olika händelser som därigenom ger ett meningsfullt mönster till något som annars hade varit slumpmässigt och osammanhängande. Genom att sortera händelser, tankar och upplevelser på detta sätt, förmedlas slutligen en poäng till åhöraren (Riessman, 2008; & Lindgren, 2009).

Mishler (1991) och Jacobsen (2012) menar också att individer försöker, genom sina berättelser, att skapa mening av något som i sin tur ökar vår förståelse. Lindgren (2009) definierar, i linje med Riessman (2008), att alla yttranden en individ formulerar, inte kan klassas som berättelser. En berättelse får endast tillämpas med detta begrepp, om den består av yttranden som binder samman händelser på ett speciellt sätt (Riessman, 2008). Därmed blir en specifik händelse en konsekvens av en annan, exempelvis: "alla sa att man skulle vara med, så därför gjorde jag det". Muntliga berättelser kräver således ett minimum av två på varandra följande påståenden. Således är det sammanlänkandet av olika händelser som tillsammans bildar en berättelse (Riessman, 2008), vilket även går i linje med Corvelles (1997) och Czarniawskas (1998) resonemang kring vikten av den kronologiska ordningen som i sin tur bidrar till en helhet. Riessman (1993) menar att vi kan se

berättelserna som processer där textkedjor skapas av organiserade yttranden som hjälper oss att förstå världen.

Forskare har med tiden vänt sig till dessa narrativa studiemetoder som blivit betydelsefulla gällande studier kring människan och dess beteenden (Riessman, 1993). Författaren menar att berättandet ligger i människans natur, det är bland det första vi lär oss och att det därmed är en universal aktivitet för individer. Den berättande individen eftersträvar att ta lyssnaren tillbaka i tiden för att återberätta, förklara och skapa mening till en rad olika händelser (ibid.). Enligt Rennstam och Wästerfors (2015) är Riessmans synsätt på narrativ ytterst omfattande. Forskarna menar på att hon finner berättelser i det mesta, från filmrepliker till tavlor, och begränsar sig inte till berättelser som kräver en början, mitt och ett slut. Dock berättar de även vidare att på detta sätt hittar Riessman även ett stort antal funktioner till olika berättelser. Individer skapar exempelvis mening med berättelser, förmedlar en poäng, argumenterar, övertygar och bjuder in lyssnaren till dess berättade värld (Rennstam & Wästerfors, 2015). Alla dessa berättelser är möjliga att analysera, och enligt Czarniawska (1998) är det narrativa synsättet det huvudsakliga gällande undersökningar kring mänskliga beteenden och dess kommunikation.

3.0 Metod

3.1 Metodval

Vi har i denna studie undersökt hur studenter berättar om sina motiv till sitt ideella deltagande i Lundakarnevalen 2018. Eftersom att studiens empiri har samlats in från denna årgång av karnevalen, är vi medvetna om att materialet är begränsat till dessa studenter och deras engagemang, och inte studenters ideella volontärarbete generellt. För att få en djupare förståelse till hur ett ideellt organisationsarbete med endast volontärer är möjligt att genomföra, har vi valt att utgå från ett kvalitativt synsätt på vår undersökning och därmed samla empiri genom djupintervjuer. Bryman (2008) menar att kvalitativ forskning är tolkningsinriktad och interpretativistisk, där man istället fokuserar på att förstå den sociala verkligheten med hjälp av deltagarnas tolkningar av en viss miljö. Kvale & Brinkmann (2014) och Rennstam & Wästerfors (2015) menar också på att denna metod är bäst lämpad att använda vid studerande av människors upplevelser. Denna undersökningsmetod passar vårt område bättre än exempelvis en kvantitativ metod eftersom vi försöker förstå meningen i våra respondenters berättelser kring varför de väljer att engagera sig ideellt. Därför är det av vikt att föra en personlig konversation med intervjupersonerna för att kunna tolka deras upplevelser, uppfattningar och erfarenheter (Bryman, 2008; & Rennstam & Wästerfors, 2015).

Enligt Riessman (1993) visar den naturvetenskapliga forskningen på begränsningar för förståelsen kring det sociala livet hos individer och dess handlande. I liknande resonemang menar Czarniawska (1998) att den traditionella synen på vetenskap förhåller sig till konkret fakta och vad som kan bevisas, medan den narrativa kunskapen snarare berättar om mänskliga handlingar, dess konsekvenser och hur de utvecklas över tid. McCloskey (1990) talar även emot detta traditionella synsätt på forskning och hävdar att vetenskap och kunskap även kan byggas på berättelser som kopplar ihop fristående yttranden och därmed skapar mening. Det narrativa synsättet ser till berättelser som processer och sammanlänkar olika händelser för att bidra till en ökad förståelse (Riessman, 2008). Av dessa anledningar har vi valt att studera utefter detta perspektiv, för att därmed finna en djupare mening i våra intervjupersoners berättelser. Således har detta arbetssätt genomsyrat samtliga delar av forskningsprocessen, från insamling av vår empiri till bearbetning av vårt material och därefter analys.

3.2 Narrativ analysmetod

Inför vår analys valde vi mellan att studera berättelserna utefter ett tematiskt eller strukturellt perspektiv. Dessa två olika analysmetoder beskriver Riessman (2008) analyserar berättelser på olika sätt. Till en början tänkte vi göra en strukturell analys, vilket enligt Riessman (2008) fokuserar på hur en berättelse berättas, snarare än innehållet. Utifrån vår frågeställning förstod vi senare att denna metod inte lämpade sig till vår undersökning, då vi snarare ville studera vad som berättas. Därmed skiftade vi fokus och valde att istället studera vår empiriinsamling utefter ett tematiskt perspektiv, vilket Riessman (2008) beskriver handlar om berättelsens innehåll och därmed vad som sägs. Vi valde att inte utgå från tidigare forskning vid valet av våra fyra teman, vilka är: påverkan, gemenskap, prioriteringar och erfarenheter, utan dessa tydliggjordes genom kodning av våra intervjuer. Detta sätt att finna teman menar Riessman (2008) är till fördel då forskare kan fånga värdefulla perspektiv, som eventuellt hade gått förlorade vid förutbestämda teman. Detta ger oss en fördel i vår undersökning då dessa perspektiv är relevanta för att öka vår förståelse.

I vår analys lades stor vikt vid intervjupersonernas yttranden, där vi även har tolkat andra kommunikationssätt såsom tystnader, kroppsspråk, skratt, ironi etcetera. Mishler (1991) & Jacobsen (2012) stärker detta då de hävdar att en berättelse inte endast består av tal, utan även yttranden i annan kommunikationsform, vilket bidrar till en berättelses helhet. Mishler (1991) menar vidare att forskarens roll inte längre kretsar kring ett granskande på håll, utan forskaren agerar som en viktig lyssnare och publik till den berättande. Frågor ska endast ses som en del av konversationen där samspel och ökad förståelse sker (ibid.). Detta har vi haft i beaktning och formulerat frågor som syftar till att fördjupa intervjupersonernas berättelser, vilket presenteras vidare i nästa avsnitt.

3.3 Intervjuer

Vår empiri är samlad genom semistrukturerade intervjuer av studenter från olika hierarkiska nivåer inom Lundakarnevalen 2018. Anledningen till varför vi valde att använda oss av semistrukturerade intervjuer var eftersom vi eftersträvade att intervjupersonerna själva skulle styra intervjuerna till det dem ansåg var relevant gällande deras engagemang i Lundakarnevalen. Hydén (2000)

beskriver vikten av att strukturera intervjun så att plats ges till intervjupersonen för ett fritt berättande. Även Bryman (2008) menar på att semistrukturerade intervjuer har en viss struktur, där frågor följs av följdfrågor som anpassas utefter intervjupersonernas egna berättelser, allt för att försöka nå deras verklighetsuppfattningar på ett så flexibelt sätt som möjligt, så att vi kan förstå vad som är relevant och viktigt för dem. En intervjuguide utformades med frågor utefter vårt syfte och frågeställning, innan den första intervjun hölls, vilken Rennstam & Wästerfors (2015) menar kan ses som en minneslista över de områden som bör täckas under intervjun. Vidare menar Riessman (2008) att berättelser kan omfatta långa sektioner av yttranden, och det har varit viktigt för oss att ha graden av delaktighet i beaktning. Vi har gett våra intervjupersoner utrymme till deras personliga upplevelser och berättelser. Detta utrymme gavs genom att ställa öppna frågor i form av "Vill du berätta om...", inte påbörja en följdfråga förrän intervjupersonens berättelse är avslutad samt förbli tysta i syfte till att låta dem fundera och fördjupa sina berättelser. Detta menar Hydén (2000) är målet med ett narrativt undersökningssätt då det möjliggör för en individ att formulera sig i en äkta och öppen berättelse. På detta sätt går man inte miste om eventuella komplexa och svåråtkomliga berättelser som kan vara betydande (ibid.)

Vi ansåg att det var viktigt att träffa våra intervjupersoner fysiskt, dels då vi ville skapa en form av relation med respondenterna, vilket Hydén (2000) beskriver som ett sätt att inte gå miste om andra värdefulla kommunikationsmönster utöver talet. Detta har vi lyckats med och fått ta del av reaktioner som kroppsspråk, leenden, skratt som även är viktigt inom kvalitativa intervjuer och det narrativa synsättet (Bryman, 2008; & Mishler, 1991). De 11 intervjuerna ägde rum mellan den 16/4-23/4 april och varade mellan 45-70 minuter, och den tidsram vi försökte eftersträva var cirka 60 minuter, vilket enligt Hydén (2000) är centralt när man gör djupintervjuer. Dels ville vi uppnå en timmes berättande för att lyckas samla in det relevanta, och dels ville vi inte överskrida denna tid för risken att tappa koncentration. Inför varje intervju, valdes en huvudperson ut för att tydliggöra vem det var som styrde intervjun, medan den andra ansvarade för att skriva anteckningar, vilket Kvale & Brinkmann (2014) menar är viktigt för intervjuns kvalitet. Dock var vi båda engagerade i samtliga intervjuer i form av följdfrågor. Efter varje intervju, har en kortare diskussion skett oss emellan om vad som berättats under intervjun. Vid undersökningens start hade vi 13 intervjuer planerade, men efter 11 utav dem upplevde vi en mättnad av informationsinsamling för att kunna analysera utefter funna teman.

För att ytterligare kunna djupdyka och analysera våra intervjupersoners berättelser, har vi transkriberat samtliga intervjuer. Dessa transkriberingar låter oss återigen reflektera över vad som sagts, förbättrar minnet och skaffar oss material som vi kan återvända till genom studiens gång (Kvale & Brinkmann, 2014; & Bryman, 2008). Hallin & Helin (2018) kallar detta för att “umgås med materialet” för att få en förbättrad förståelse till vad som sagts och vad som hände i rummet. Kvale & Brinkmann (2014) hävdar att reaktioner som pauser, skratt och funderande också ska skrivas ut, eftersom dessa reaktioner även är värdefulla för analys. Detta har vi gjort genom beteckningar i form av: “...”, “skratt” och “ehm”. Dessa beteckningar används även i respondenternas citat genom vår analys, där vi dessutom använt oss av [...] vilket innebär att vi förkortat en del av berättelsen, för att därigenom kunna lyfta det mest relevanta i citatet. Utöver detta har vi använt oss av antecknat material från intervjuerna samt diskussioner som tagit vid direkt därefter.

Efter att samtliga intervjuer transkriberats, valde vi att koda dem och därmed hitta olika teman för att sedan kunna analysera empirin, vilket Rennstam & Wästerfors (2015) beskriver är av vikt vid kvalitativa intervjuer. I denna kodningsfas förstod vi genast att vi behövde reducera vårt material eftersom våra transkriberingar hade ett omfång av 224 sidor. Reducering är ett svar på det problem Rennstam och Wästerfors (2015) kallar för representationsproblemet. Med detta problem menar författarna att samtligt material inte kan återges, utan därför måste reduceras. Många utav våra intervjuer hade en hög kvalitet med relevant material. Därför har tre reduceringsomgångar genomförts från samtliga transkriberingar och genom vår kodning har vi även märkt att vissa intervjupersoners berättelser har varit mer betydelsefulla för vår undersökning än andra. Här har vi sett ett samband mellan nivån på respondentens engagemang och berättelsernas kvalitet.

3.4 Urval

Vi har avgränsat oss till att endast fokusera på studenter som engagerade sig under karnevalen 2018. Detta på grund av att studenter från tidigare karnevaler förmodligen inte hade kunnat beskriva deras upplevelser på det djup vi eftersträvat. Till en början kontaktade vi ett fåtal potentiella deltagare, som vi identifierade genom Lundakarnevalens hemsida (lundakarnevalen.se) som möjliga att kunna bidra med värdefullt material till vår studie. Bryman (2008) beskriver detta

som ett första steg i urvalsprocessen. Att först identifiera en grupp individer som är intressanta för en studie, för att sedan välja intervjukandidater därefter, kallar Hallin & Helin (2018) för ett tvåstegsurval. Därefter, genom ett snöbollsurval, har vi med hjälp av våra första intervjudeltagare blivit rekommenderade nya alternativa kandidater, vilket Hallin & Helin (2018) och Bryman (2008) beskriver som tillvägagångssättet för ett snöbollsurval. Våra intervjupersoner var 21-26 år gamla, och representerar olika hierarkiska positioner inom Lundakarnevalen. Genom att arbeta utefter denna urvalsprocess, har vi lyckats hålla oss till individer som har bidragit med givande material samt hjälpt oss vidare till ytterligare relevanta respondenter.

3.5 Tillförlitlighet

Angående studiens resultat, har vi eftersträvat att nå en så hög tillförlitlighet som möjligt. Enligt Bryman (2008) består studiens tillförlitlighet av fyra delkriterier. Dessa är: trovärdighet, överförbarhet, pålitlighet och möjlighet att styrka och konfirmera.

Trovärdigheten i en studie enligt Bryman (2008) handlar dels om att vi som forskare har säkerställt att undersökningen har utförts enligt de regler som finns för svensk samhällsforskning, men också att personerna i den studerade omgivningen får ta del av resultaten av undersökningen för att bekräfta forskarens uppfattningar. Datainsamling ska vara relevant för undersökningens syfte, och läsaren ska själv kunna avgöra om materialet är trovärdigt (ibid.). Således är det av vikt att undersökningen är gjord så öppen som möjligt (Jacobsen, 2012). Vår undersökning är genomförd på ett korrekt sätt enligt riktlinjer för kvalitativ forskning och behandling av insamling av vår empiri av Lundakarnevalen.

När överförbarhet diskuteras i en kvalitativ studie, menar man på huruvida resultatet är överförbart till en annan tid eller miljö än det som studerats (Jacobsen, 2012; & Bryman, 2008). Vidare berättar Bryman (2008) att kvalitativ forskning fokuserar på det kontextuellt unika och betydelsen av det som studerats i den sociala verkligheten hos en mindre grupp människor. Dessa typer av studier har inte som mål att slå fast omfattningen av ett fenomen (Jacobsen, 2012), utan snarare att förstå och fördjupa. Därmed kan det ofta bli problematiskt vid generalisering av en hel grupp individer. Vår undersökning är gjord på deltagare av Lundakarnevalen 2018 och vi är medvetna om att dessa

resultat inte behöver vara överförbara eller generaliserbara till någon annan grupp människor, än dem som deltog som karnevalister detta år.

Det är även av vikt vid en kvalitativ undersökning att arbeta utefter ett granskande synsätt och att utförliga beskrivningar av processens alla delar finns tillgängliga för läsaren (Bryman, 2008; & Jacobsen, 2012), vilket höjer pålitligheten hos materialet. Bryman (2008) berättar vidare att det kan vara fördelaktigt att ha en utomstående person, en kollega exempelvis, som granskar materialet åt forskaren för att få tillgång till åsikter och kritik. Under vår undersökning har vi haft en handledare som hjälpt oss i form av beslut och kritisk läsning. Detta har gjort att undersökningens kvalitet har förbättrats under arbetets gång.

Efter en undersökning är genomförd, gäller det att en forskare kan säkerställa att arbetet genomförts i linje med heder och god tro (Bryman, 2008). Författaren menar att full objektivitet inom kvalitativ forskning inte är möjligt att uppnå, men att i den mån det går, undvika att personliga tankar och åsikter målar utformningen av arbetet och undersökningens resultat. Jacobsen (2012) beskriver i linje med detta att objektivitet kan vara problematiskt då vi ofta har förutfattade meningar som är svåra att frångå. Detta är vi medvetna om och väljer därför att sträva efter ett så objektivt arbetssätt som möjligt, snarare än att utlova fullständig objektivitet. Detta har vi gjort i form av att ställa öppna frågor i vår empiriinsamling och försöka nå deras berättelser och uppfattningar, istället för att styra deltagarnas svar till något specifikt fenomen vi vill undersöka.

3.6 Etik

Under vår undersökning har vi även tagit hänsyn till de etiska principer som råder inom svensk samhällsforskning. Detta beskriver Hallin & Helin (2018) och Bryman (2008) är av vikt vid en kvalitativ undersökning, som i vårt fall är uppbyggd av intervjuer. Författarna beskriver att dessa etiska principer handlar bland annat om att tala sanning, informera om hur undersökningen kommer att gå till, att hantera information på ett korrekt sätt etcetera. Ofta sammanställs dessa riktlinjer till fyra olika krav (ibid.).

Det först kravet kallar Hallin & Helin (2018) för informationskravet, vilket handlar om att intervjupersonerna måste informeras om studiens syfte. De ska även informeras om deras frivillighet att delta, att intervjun kan avbrytas samt att samtliga intervjupersoner har rätt till en redogörelse av de moment som kommer att ingå i undersökningen (Bryman, 2008). Denna typ av information har givits till intervjudeltagarna i samband med start av intervju vid samtliga intervjutillfällen.

Det andra kravet benämns som samtyckeskravet, vilket innebär att intervjupersonerna i en undersökning själva bestämmer över sin medverkan och godkänner att de blir undersökta i studiens syfte (Bryman, 2008; & Hallin & Helin, 2018). Om deltagarna skulle vara under 18 år gamla, behövs en målsmans underskrift (Bryman, 2008). I vår undersökning hade vi inga deltagare som var under 18 år och behövde därmed inte någon förälders godkännande. Alla våra intervjupersoner har deltagit frivilligt och varit informerade om studiens syfte innan intervjuerna har påbörjats.

Konfidentialitetskravet handlar om behandling av intervjudeltagarnas uppgifter och deras anonymitet enligt Hallin & Helin (2018), vilket författarna menar är extra viktigt vid en narrativ analysmetod. Därmed har vi försäkrat intervjupersonerna att personliga uppgifter från det insamlade materialet inte kommer att allmängöras. Vi har därför, i linje med Hallin & Helin (2018), gett våra intervjupersoner fiktiva namn i vårt uppsatsarbete för att anonymisera samtlig personlig information. Vidare har vi även exkluderat intervjupersonernas ålder samt positioner för att säkerställa deras anonymitet.

Bryman (2008) redogör för det fjärde kravet, som kallas nyttjandekravet. Detta krav handlar om att insamlad information endast får användas till studien, och inte till något annat, vilket är av vikt då det annars finns risk för att respondenterna frångår sanningen på grund av rädsla (Hallin & Helin, 2018). Den narrativa metoden framhäver personliga berättelser med specifika detaljer och det är således av vikt att dessa inte hamnar i fel händer (ibid.). Vi har vid intervjuernas start utlovat anonymitet och även att inspelningar kommer att raderas efter att analysarbetet är klart.

4.0 Analys

4.1 Påverkan

Under intervjuerna berättade respondenterna varför de valt att engagera sig i Lundakarnevalen, och genom kodning av transkriberingarna går det att konstatera att respondenternas val till sitt engagemang påverkats av olika aspekter.

Edvard är uppväxt i Skåne och gjorde valet att direkt efter sin student skriva in sig på Lunds Universitet, där han med en gång började engagera sig ideellt. När Edvard får frågan varför han valde att bli en del av Lundakarnevalen berättar han: “Jag är ju uppväxt med den, och min mamma var med i tre olika [...] Så jag har varit på varje karneval sen jag föddes. [...] Så det var givet att jag skulle engagera mig.” Vi tolkar Edwards förklaring till sitt val att engagera sig som något som till stor del styrts av hans uppväxt, och att hans mors berättelser om sitt engagemang varit något som påverkat honom. Även Sandra beskriver hur hennes uppväxt haft en betydande roll för sitt engagemang: “Det är väldigt många i min släkt här nere i Skåne, så många har varit engagerade på olika håll och karnevalen har alltid varit något synonymt”. Vi tolkar Sandras förklaring till sitt engagemang i linje med Edwards berättelse, som något som påverkats av hennes uppväxt. Dessa två berättelser kan förklaras med det Mills (1940) beskriver om hur tidigare lärdomar formar en individs vokabulär och dess motiv. Författaren menar att motiv kan formas genetiskt exempelvis genom hur en mor pratar till sitt barn, som därmed skapar motiv som främjar ett visst beteende, vilket tydligt syns i dessa två berättelser.

Alfred precis som Edvard och Sandra, beskriver hur hans föräldrars delaktighet i karnevalen har påverkat honom, men i hans berättelse upplevs en annan aspekt vara av större vikt:

Det kändes bara helt naturligt (skrattar) Från ingenstans, ganska mycket skulle jag gissa var bara hypen överlag liksom, att man hänger på sina kompisar. Det byggs ju upp den här: “karnevalen karnevalen karnevalen” och sen så blir det bara ett självklart val, för mig var det de iallafall. Man skulle bara vara med i karnevalen [...] sen vet jag också lite att mamma och pappa har berättat om hur kul dem tyckte att karnevalen var.

Under berättelsen upplevs det som att Alfred finner en viss ironi i att valet var så naturligt för honom, då han skrattar när han säger att det var ett naturligt val, som kom från ingenstans. Därefter försöker Alfred förklara för oss varför det var så, där han gissar att det var hypen överlag och alla hans vänner som pratade om det som gjorde att det blev ett självklart val. Till skillnad från Sandra och Edvard är Alfreds förklaring om sina föräldrars påverkan endast en liten del av berättelsen, där han snabbt avslutar med att berätta att hans föräldrar hade haft kul. Vi tolkar det som att Alfred inte riktigt själv vet varför det var ett naturligt val för honom, men att han tror det berodde på hans vänners påverkan, dock upplever vi att en viss del även kan bero på hans uppväxt, då han ändå i slutet väljer att berätta om sina föräldrars upplevelser. Även om han inte till lika stor del berättat om sin uppväxt som Edvard och Sandra gör kan man tänka sig att han trots det påverkats av tidigare lärdomar som formar hans motiv, i linje med Mills (1940) argument om att motiv kan formas genetiskt. Dessutom upplever vi att Alfreds skratt i början av berättelsen är ett sätt för honom att kommunicera att han förstår att det är lite märkligt att han beskriver det som ett naturligt val. Detta sätt att kommunicera med yttranden som exempelvis skratt menar Mishler (1991) är ett sätt för berättaren att förmedla en poäng.

Något annat som kan uttydas i Alfreds berättelse är att hans egen vilja till sitt engagemang inte är något han väljer att berätta om. Utan det som lyfts fram i hans berättelse är hans vänners och familjs åsikter. Därmed tolkar vi att hans motiv och val av uttrycket "naturligt" är något som färgats av hans sociala omgivning. Denna aspekt belyser Foote (1951) som när det motiverade beteendet mer eller mindre kan vara subjektivt till sitt handlande. Denna subjektivitet till att engagera sig, som något som färgats av andra, beskrivs hos flera intervjupersoner. Till exempel säger William: "Alla var engagerade i det på något sätt [...] och alla sa att jag skulle engagera mig också, att det inte är värt att missa det" och även Elliot beskriver denna subjektivitet: "Jättemånga utav dem äldre sa att det är någonting man verkligen borde göra, att det liksom är en gång i sin studietid som man får uppleva en karneval." Dessa två beskrivningar med ordval som "alla" och "jättemånga" tolkar vi i linje med Alfred och flertalet andra respondenter som att valet till deras engagemang till stor del påverkats av deras sociala omgivning.

Likaså beskriver Sara hur en vän till henne tyckte att hon skulle söka en post, men Sara beskriver även sina egna tankar om valet att engagera sig:

Jag hade inte tänkt att engagera mig först eftersom jag hade en ganska omfattande post på nationen men sen så insåg jag någonstans att karnevalen bara är vart fjärde år och jag kom till Lund och började plugga precis efter karnevalen förra gången, och då var det fortfarande levande [...] sen hade jag en kompis som var med och hade en högre post inom karnevalen som tyckte att jag absolut borde söka. Då kände jag lite att det här är den enda karnevalen som jag är med om och det ska vara så himla stort och häftigt, och att jag inte vill missa det här.

Sara berättar att hon inte planerade att engagera sig i Lundakarnevalen, men att hon senare insåg att hon hade missat föregående karneval och hur hon fortfarande upplevde den levande när hon kom till Lund. Därefter beskriver hon hur en utav hennes vänner hade en högre post som ville att även Sara skulle söka. I Saras berättelse upplever vi att hon till en viss del påverkades av hennes omgivning, men vi tolkar även berättelsen som att karnevalen är något hon funderat på under hennes tidigare år i Lund. Därmed har den tidigare karnevalens efterlevnad varit något som fått henne att känna en rädsla för att missa hennes enda chans att få delta i något som hon beskriver som stort och häftigt. Saras beskrivning av hennes anledning till sitt engagemang kan definieras som en berättelse i enlighet med det Riessman (2008) beskriver kring hur en specifik händelse blir en konsekvens av en annan. Genom att sortera händelser och tankar på detta sätt menar Lindgren (2009) att en poäng slutligen förmedlas till lyssnaren. I denna berättelse upplever vi att hon har reflekterat över sitt beslut angående ett deltagande i karnevalen, men att hon slutligen insåg att den inte fick missas, vilket vi tolkar är den poäng hon vill förmedla.

Sammanfattningsvis upplever vi att våra respondenter till stor del väljer att beskriva hur deras vänner och familj har påverkat dem till att engagera sig. Således tolkar vi det som att våra respondenters sociala omgivning var en bidragande faktor till valet att engagera sig i karnevalen.

4.2 Gemenskap

Ett begrepp som ständigt återkom i empiriinsamlingen var gemenskap. Flertalet av våra intervjupersoner verkar mena på att detta fenomen är bland den största anledningen till varför studenter väljer att engagera sig ideellt inom Lundakarnevalen. Att få vara delaktig av något utöver sina studier, har enligt våra intervjupersoner berikat dem på olika sätt. Edvard beskriver sitt inledande engagemang på sin nation:

Ja men det här att verkligen känna sig uppskattad och känna att man gjort något för något som är större än en själv. Den här samhörigheten som bidrar till något större. Den, någonstans, var drivande i mitt engagemang då jag inleddes på nationen.

Vi tolkar Edwards berättelse som att han värdesätter studentengagemang väldigt högt, något som är större än han själv. Detta upplever vi dels utefter vad han säger, men även hur Edvard gestikulerar och engagerat berättar om sina ideella engagemang. Vi tolkar detta agerande som att han vill övertyga oss gällande den samhörighet man får genom ideella engagemang. Denna aspekt belyser Rennstam & Wästerfors (2015) kring hur individer skapar mening genom att argumentera och övertyga lyssnaren genom ett berättande.

Även Sara betonar gemenskapen samt dess påverkan på samarbetet, vilket blev extra tydligt för henne på en inledande fest hon jobbade på under karnevalsvåren. Hon beskriver denna händelse som den värsta men samtidigt den bästa under hennes tid som aktiv under karnevalen:

Vi hade hand om garderoben och det sög, det kan jag säga. Det var snö ute, det var minusgrader, garderoben var utomhus, det var karneveljen för 3000 personer. Vi skulle egentligen bara komma dit och jobba ingenting var organiserat, garderoben kaosade totalt, det fanns ingen beredskap för att hänga in jackor för 3000 personer.[...] men jag hade då stannat upp någon gång tidigare under kvällen och bara tittat ut över det här kaoset och det jag såg då var alla mina kollegor och vänner som bara hjälptes åt, som samarbetade och stöttade varandra, någon fick lite panik och kände att dem behövde gå iväg och då kom liksom alla rusande, tog hand om henne, bara löste allt liksom. Trots att allt gick fel så gjorde vi så mycket bra för att vi samarbetade och hjälptes åt och det var det första som vi gjorde tillsammans, det var det första vi jobbade tillsammans det var så häftigt att se ehm när vi väl stod där och dansade till stad i ljus var det liksom okej nu är det över och vi har klarat den här kvällen och vi klarade den för att vi gjorde det tillsammans och det är det där som är gemenskapen.

Sara berättar om hur hon tillsammans med sitt barlag hade fått information om att allt skulle vara i ordning och förberett för dem när de skulle tillträda. Så var inte fallet och när de anlände var "kaoset" ett faktum. Vidare beskriver hon hur hennes medarbetare fick slita och kämpa för att vända på denna situation. Vi upplever till en början en viss frustration i Saras berättelse där hon beskriver bristerna kring logistik och planering av denna kväll. Däremot, efter denna inledande del av berättelsen som haft ett negativt tonläge, förändrades hennes sätt att berätta och blev allt mer entusiastisk, där hon beskriver hur hon någon gång under kvällen såg ut över detta publikkaos och blev rörd av det samarbete hon iakttog. Senare i berättelsen beskriver Sara väldigt uttrycksfullt om hur gemenskapen enligt henne kan ta en grupp genom svåra situationer. Hennes ögon glänser vid beskrivning av ringdansen vid skiftets slut där samtliga medarbetare dansar i lättnad, och detta tolkar vi som en situation som har varit väldigt känsloladdad för henne, men också hur något som till en början var frustrerande, nu i efterhand beskrivs som en höjdpunkt. Sara förstärker sina ordval, med hjälp av tydliga känslor, vilket Mishler (1991) beskriver bidrar till en helhet i berättelsen. Denna helhet som Sara skapar är uppbyggd av en kronologisk ordning av olika händelser, där en negativ händelse följs av en positiv. Att på detta sätt skapa en process av sitt berättande beskriver Riessman (1993) ökar förståelsen hos lyssnaren.

William hävdar, precis som Sara, att gemenskap inom gruppen påverkar arbetet positivt. Han berättar om en situation där han en dag blev placerad i en annan del av sektionen, med ett nytt arbetslag. Detta, enligt honom skildes mycket från att arbeta med det arbetslag han kände sen tidigare:

Så vi hade träffat varandra ganska mycket och det var ofta i de grupperna vi jobbade i också, vilket gjorde väldigt mycket. [...] Och då var det så att jag märkte klar och tydlig skillnad på att jobba med de jag känt sen tidigare jämfört med att bara hoppa in i ett random gäng. Det var sån otrolig skillnad! Dels i flödet, men även hur det gick till liksom.

Tidigare under intervjun berättar William hur flödena fungerade bra på grund av att de arbetande redan kände varandra sedan innan, men ändrar snabbt åsikt när han berättar om dagen han blev placerad med ett annat arbetslag inom sektionen. Han redogör först för arbetet i det arbetslag där han vanligen jobbade i, följt av arbetet som inte gick lika bra i det andra arbetslaget av sektionen.

Detta tolkar vi som att han försöker förmedla att gemenskapen är det som ligger till grund för ett bra samarbete. Därmed påvisar William, precis som Sara, att ett bra samarbete är en konsekvent påföljd av en delad gemenskap inom gruppen. William avslutar med att förstärka sin poäng: "Och samtidigt så, vad har vi om inte varandra liksom. Om de behöver hjälp så ställer jag upp". Detta tolkar vi som att William är en genuin person som väljer att ställa upp, även om vi upplever att han själv tror att han hade haft roligare i det andra arbetslaget. Detta visar tydligt på att mänskliga handlingar bör studeras utefter en narrativ metod eftersom länkandet av flertalet olika händelser bygger en berättelse som förmedlar och förstärker något som annars hade varit obetydande (Czarniawska, 1998).

Även Elliot och Erika betonar att gemenskap är av vikt vid ett arbete som sker i grupp, men de redogör också för hur det sociala arbetet i syfte att sammansvetsa gruppen bör börja långt innan själva arbetet ska utföras, för att uppnå högsta möjliga kvalitet på arbetet. Deras sektion hade knappt några avhopp alls, till skillnad från många andra sektioner där avhopp var vanligare. Elliot menar att: "Det är en krog vi vill jobba för liksom. För vi är med i krogen, vi är en del av krogen och det tror jag många kände vilket gjorde att det blev så få avhopp". Tidigare i hans berättelse om krogen beskriver han att alla sociala tillställningar som ledde upp till karnevalen, gjorde att gruppen blev sammansvetsad och att en tillhörighet skapades. På grund av detta, menar Elliott att avhoppet under karnevalen minskade. Erika, som var placerad på en mer omfattande ansvarsroll och därmed arbetade bland annat med dessa föraktiviteter, resonerar i liknande banor:

Då har man inte gjort så mycket under våren, och då när det väl har gällts så har inte folk dykt upp på sina jobbpas. För de har inte känt något behov av det. De har inte känt någon samhörighet.. [...] Så att vi la jättemycket fokus på att under våren ha aktiviteter med... fester, sittningar, vi hade träningspass och lite såhär olika aktiviteter för att karnevalisterna ska känna att detta börjar nu. [...] och det gav så mycket resultat. Under karnevalen hade vi inga problem. Till och med folk som inte jobbade kom och frågade om vi behövde hjälp. [...] Det var så mycket samhörighet. [...] Vi gjorde en grej att alla skulle vilja vara där, och när man inte jobbade skulle man kunna hänga backstage. Att ha kul tillsammans. Det är "vi" under karnevalen!

Här betonar Erika vikten av att en "vi-känsla" krävs innan ett ideellt arbete påbörjas. Denna "vi-känsla" tolkar vi är vanligt förekommande för individer med en högre ansvarspost, vilket kan kopplas till Campbells (1991) tankar kring att roller bär med sig specifika motivvokabulär. Vidare under intervjun redogör hon för hela karnevalsåret och alla dess evenemang som erbjöds för att få karnevalisterna att trivas inom hennes sektion och därmed få dem att arbeta när det väl var dags. Vi tolkar hennes berättelse som att hon är väldigt stolt över vad hennes sektion har åstadkommit, då hon väljer att jämföra med tidigare år för att påvisa skillnader. Vidare upplever vi att hon, precis som Elliot, lägger extra vikt vid det sociala förarbete som sker innan karnevalens start för att sammansvetsa gruppen, där Erika själv drar slutsatsen att detta bidrog till färre avhopp inom sektionen och en starkare samhörighet. Dessa evenemang sorterar hon i kronologisk ordning som därmed ger oss en helhet till berättelsen om varför de lyckades att behålla deras karnevalister. Denna typ av berättande där olika händelser sorteras i en kronologisk ordning, går i linje med Corvellecs (1997) resonemang på det narrativa synsättet.

Däremot, väljer alla våra respondenter att specifikt använda sig av uttrycken "gemenskap" och "samsamhörighet" i sina berättelser, vilket bidrar till att vi ställer oss frågan huruvida de redogör för vad de verkligen känner eller om dessa uttryck, i dessa situationer, kan vara styrda av förutbestämda motiv. Utefter Mills (1940) aspekter som kan studeras vid motivvokabulär bör först situationen ett visst beteende sker inom identifieras. Därefter bör de motivvokabulär som är typiska för denna specifika situation identifieras samt försöka redogöra för varför dessa motiv används framför andra. Slutligen bör man försöka förstå vilka funktioner dessa vokabulär uppfyller i relation till handlingar och interaktioner. Situationen som råder, i våra respondenters fall, är den situation då de ombeds att redogöra för deras ideella engagemang i Lundakarnevalen. I dessa berättelser ser vi tydligt att motivvokabulär som gemenskap och samsamhörighet är framträdande. Vi upplever att dessa val av uttryck används i större utsträckning än andra, eftersom dessa ord är socialt kopplade till att lära känna nytt folk. Motivvokabulär som exempelvis gemenskap fungerar i våra intervjupersoners fall som en beskrivning av en anledning till deras val att engagera sig i Lundakarnevalen. Således kan dessa beskrivningar om gemenskap och samsamhörighet inom karnevalen ifrågasättas, något som Edvard påvisar genom: "Jag tror att det finns ett ännu större mörkertal bland folk som är missnöjda än folk som vågar uttrycka det eftersom man inte direkt får hata på karnevalen i Lund". Vi uppfattar Edwards yttrande som att han försöker tydliggöra att det

är “fult” att prata illa om karnevalen eftersom den ses som helig, speciellt i Lund. Detta tyder på att sättet man pratar positivt om karnevalen är något som kan innefatta förutbestämda motiv. Detta ifrågasätter därmed yttranden kring gemenskap inom karnevalen eftersom dessa svar kan grundas i den samhällsanda som råder, precis som Mills (1940) beskriver kring hur normer och samhällsanda kan påverka individers val av uttryck. Därav blir det svårt att säkerställa om det verkligen är så intervjupersonerna känner, eller om detta är ett tecken på språkets begränsningar när motivation diskuteras.

Ytterligare en person som betonar vänskap och gemenskap som det huvudsakliga de tar med sig från karnevalen, är Alfred som menar på: “... men när jag verkligen tänker tillbaka så är det faktiskt inte själva artisterna, arbetet eller att Lundagård fylls med massor av tält och sånt, utan just nu, för mig är det dem personerna som jag lärde känna som är “Lundakarnevalen””. Här beskriver han olika faktorer som kan tänkas bidra till engagemang, men slutligen poängterar han att det är personerna han lärt känna som förknippas med karnevalen. Detta kan diskuteras utefter Mills (1940) motivvokabulär om människans förförståelse till att ett visst yttrande eller handlande passar bättre till ett visst sammanhang, eftersom senare i intervjun betonar Alfred specifikt:

För mig har det alltid varit, jag tror det är standardsvaret men på riktigt att träffa nytt folk. Det är egentligen därför jag gör det. Arbetsuppgifterna i sig är väl ingenting som jag tycker är askul. [...] ...utan min lön är ju att jag lär känna nytt folk. [...] man är där för att knyta kontakter och att ha det kul. Det är på så sätt, jo men ideellt arbete och studentengagemang, har mycket med det att göra, att man är någon person som kan tänka sig att jobba i utbyte mot annat än pengar.

Till skillnad från andra intervjupersoner ovan så inleder Alfred med “jag tror det är ett standardsvar”, vilket tyder på att han är medveten om att beskrivningen av att träffa nya vänner är något alla säger. Vi tolkar detta som att han har en förförståelse för hur individer väljer att uttrycka sig när de berättar om studentengagemang, vilket kan kopplas till Mills (1940) teorier om motivvokabulär. I Alfreds fall väljer han att poängtera att även om det är ett “standardsvar” så stämmer det överens med vad han känner. Däremot i de andra intervjupersonernas berättelser öppnas dörren för diskussion om det som sägs styrs av språket eller inte.

Sammanfattningsvis hävdar flertalet av våra intervjupersoner att den största anledningen till varför de valde att engagera sig var på grund av gemenskapen, och väljer därmed ofta att prioritera ideella engagemang. Därav blir det även av intresse att studera dessa prioriteringar.

4.3 Prioriteringar

Prioriteringar är även något som diskuterats av våra intervjupersoner. Studenter väljer att ägna sin tid åt ideella studentengagemang eftersom dessa ideella arbeten är av värde, ibland mer än själva utbildningen menar vissa. Sara menar att: "Och någonstans så resonerar jag såhär att jag inte tycker att ideellt engagemang ska ta över studierna, men man kan ju ta en extra termin med studierna för att uppleva sådant här, för det berikar en på så många sätt". Sara beskriver möjligheter kring studier på universitetsnivå, och att det är möjligt att skjuta på kurser och terminer för att ägna sig åt annat ett tag. Vi upplever att Sara tänkt mycket på prioriteringar gällande studentengagemang och att hon vill förklara för oss att det är värt mödan, detta då hon beskriver att engagemanget berikar henne på många sätt. Edvard resonerar i liknande banor och säger: "Men jag pluggade inte alls [...] Det var.... Det var mest karnevalen. Men det var också ett beslut jag tog för min skull för jag ville ge karnevalen allt". Tidigare i intervjun berättar han att han gjorde valet att prioritera bort skolan och skjuta på en termin på grund av hans engagemang i karnevalen. Detta gjorde han för att ägna all tid och energi till hans sektion och att det inte är ett beslut han ångrar. Orden han väljer att använda, tillsammans med hur känsloladdat Edvard väljer att måla upp hans berättelser kring denna händelse, tolkar vi som att han är nöjd med sitt beslut. Detta gör vi i linje med Mishlers (1991) teori om hur känslor förstärker berättelser.

Erika berättar också att studier påverkas av studentengagemang, men till skillnad från ovanstående intervjupersoner, har hon aldrig avstått från studier utan kontinuerligt studerat parallellt med sina engagemang. Hon berättar att: "Det är klart att studierna blev lidande, det skulle jag absolut säga. För det tycker jag... Det är ju mycket, mycket roligare att göra detta än att plugga. [...] Jag har klarat mig igenom 5 år nu och ska ta examen i rätt tid. Studierna har fått lida stundtals, men det har varit värt det eftersom hon samtidigt har haft kul. Senare i intervjun säger hon:

Att det är så fantastiskt kul att.. alltså såhär. Jag hade aldrig klarat av att läsa och plugga i 5 år om jag inte hade engagerat mig i studentlivet, för att det hade varit så tråkigt. Alltså visst, plagget är intressant, men det är fasiken inte kul alla gånger. Men då har man det här på sidan av som har varit så fantastiskt och man har lärt sig så sjukt mycket av andra saker som man inte lärt sig i skolan. Man har fått träffa jättemycket olika folk och.. Nej! Jag hade inte klarat av att plugga utan att engagera mig.

Erikas berättande sammanlänkar självständigt hennes studier med hennes ideella studentengagemang och drar slutsatsen att hennes fem år av heltidsstudier inte hade varit möjliga att genomföra utan de ideella engagemangen, vilket enligt denna berättarmetod klassas som ett "bra narrativ" när man självständigt berättar enligt Riessman (2008). Vi tolkar Erikas upplevelser om sin studietid som periodvis tuff, på grund av hennes omfattande engagemang. Dock tolkar vi det som att även om studierna påverkats av hennes engagemang, vill hon tydliggöra att dessa ideella arbeten också har bidragit till att hon klarat av hennes studier, av anledningen att det medfört mycket glädje. Gabriel menar dock, tvärtemot Erika, att hans studier och studieteknik har förbättrats på grund av de ideella engagemangen. Han menar att:

När jag är ideellt engagerad, så vet jag att det är lite tidspress på mig själv och då pluggar jag bättre. Asså om det är något jag har märkt detta år till exempel efter Lundakarnevalen, nu har jag inget engagemang så jag är ganska ledig och jag pluggar mycket mer oeffektivt...

Likt Gabriels resonemang säger Ivar att:

Min sämsta tenta är min första tenta och då hade jag inga ideella engagemang. Haha! Men jag har en liten tanke eh... Jag tror att, i en viss mån, att om man har andra saker att göra utanför studierna som man tycker är roliga... Då blir man mer benägen att plugga på den tiden man är ledig. Om du har helt tomma dagar efter skolan så tänker man att, jag kan göra det sen... [...] Jag har frågat folk som är rimligt aktiva om detta och eh... Folk brukar prestera bättre.. kanske för att man mår bättre? Eller för att man är mer driven som person när man är engagerad? Det är väl multifaktoriellt. Men jag tror att för mig är det en liten morot. Jag känner att jag blir bättre på att plugga om jag har mycket att göra.

Gabriel och Ivar redogör för hur deras ideella studentengagemang hjälper dem att planera och ökar deras effektivitet då de är lediga. Vi upplever att Gabriel och Ivar vill förklara för oss att ideellt engagemang inte behöver påverka studierna negativt. Tvärtemot menar dem att de är mer benägna att studera när tillfälle ges. Ivar styrker detta genom att berätta om flera utav hans vänner som har

liknande resonemang, vilket vi tolkar är ett sätt för honom att tydliggöra sin ståndpunkt. I samband med detta ifrågasätter han sig själv om det kan bero på personen i fråga, på grund av det ideella engagemanget, mår bättre generellt? Eller om personen är mer driven än icke aktiva studenter? Han sammanfattar berättelsen med att konstatera att anledningen förmodligen är multifaktoriell, men att denna förbättring av tidsplanering fungerar som en morot för honom. Vi upplever att Ivar inte kan konstatera en tydlig anledning, men vill ändå öka vår förståelse genom att beskriva potentiella anledningar till varför detta stämmer enligt honom. Detta sätt att öka vår förståelse menar Mishler (1991) är ett sätt att förmedla sin poäng med berättelsen.

Sammanfattningsvis beskriver vissa studenter att deras ideella engagemang har påverkat studierna men berikat på andra sätt, medan andra upplever att deras studier snarare har förbättrats på grund av dessa engagemang. Därmed menar våra respondenter att detta är något som utvecklats och stärkt dem, vilket kan kopplas till vårt avslutande tema som redogör för de erfarenheter de erhållit.

4.4 Erfarenheter

Majoriteten av intervjupersonerna valde att berätta om den personliga utveckling de gjort tack vare sitt ideella engagemang. Exempelvis säger Gabriel: “kan verkligen inte poängtera det nog... att folk tänker, får man inte ut mer av studierna om man bara fokuserar på det och NEJ, personlig utveckling får man inte av att bara plugga”. På sättet Gabriel säger “nej”, tolkar vi är ett sätt för honom att betona att han är frustrerad över att folk i hans omgivning ifrågasätter ideellt engagemang, och därmed vill han tydliggöra att personlig utveckling inte endast grundas i studier. Detta går att koppla med Mishlers (1991) argument om att berättaren inte bara förmedlar sin poäng genom vad man säger utan även hur man säger det. Även Edvard uttrycker vikten av ideellt engagemang för ens personliga utveckling. “Man brukar prata om att universitet och högskolor utbildar en, men nationer och kårer bildar en. Du utvecklar dig själv och du blir den du vill vara genom engagemanget. Utbildningen kommer att se bra ut på papper.” Edvard gör en distinktion mellan hur universitet utbildar en och hur studentengagemang bildar en. Edwards berättelse blir intressant då han säger “man brukar prata om” vilket vi upplever att hans sätt att prata om studentengagemang till viss del påverkats av hur människor i hans omgivning pratar om det. Detta

styrks med Mills (1940) argument om hur en individs vokabulär styrs av tidigare lärdomar och samhällsanda. Edvard berättar vidare senare i intervjun:

Jag tror att grundinställningen hos folk är att de gör det för att festa och ha kul och få gemenskap i engagemanget. Men jag tror att det som får folk att fortsätta är den personliga utvecklingen man märker. Du kan ju ta folk som har börjat på nationen som har varit skygga inledningsvis som sen har utvecklats och blomstrat till den här fantastiska, sociala, extroverta person som kan ta plats i ett rum med 300 personer. Den självutvecklingen är svår att ta på, väldigt svår att kvantifiera. Men jag tror att den ger nog mycket mer än vad man utifrån kan se.

Edvard menar att det som får studenter att fortsätta engagera sig är på grund av den personliga utvecklingen de genomgår. Därefter beskriver Edvard en händelse om studenter som till en början varit blyga men tack vare sitt engagemang blomstrat ut och blivit de här fantastiska, sociala personerna. Han avslutar denna berättelse med att förklara att denna självutveckling är svår att ta på, men att den ger mycket mer än vad man utifrån kan se. Tidigare i Edvards intervju hade han berättat att: "Hon hörde av sig och frågade "Vill du jobba klubb på torsdag"? Jag sa nej för det ville jag inte. Då var jag livrädd och förstod inte varför jag skulle vilja det. Jag kan inte jobba klubb", här beskriver han att till en början av sin studietid inte såg sig själv klara av att jobba klubb. Därmed tolkar vi utifrån Edvards berättelse, att den självutveckling han beskriver är något han själv genomgått, och att det därmed är anledningen till varför han fortsatt att engagera sig. Denna tolkning kan styrkas med tanke på att han efter den här första händelsen fortsatt engagera sig i över fyra år. Detta kan kopplas samman med det Czarniawska (1998) beskriver om hur narrativa berättelser beskriver hur mänskliga handlingar och dess konsekvenser utvecklas över tid.

På liknande sätt beskriver Sandra hur hennes studentengagemang är synonymt med att det är roligt men också att det skapar mervärde för henne:

Någonstans är det synonymt med att det här är kul och ger mervärde för mig [...] man får så otroligt mycket ansvar som man inte alls hade kunnat få i ett annat sammanhang ... vilket blir erfarenheter [...] Men jag upplever ändå att det är något som folk söker sig till, inte bara för att ha erfarenheten utan för att man märker att det är något som ger ett mervärde för en själv [...] men om man ska titta lite på hur det ser ut varför folk söker sig till ideellt engagemang så vill jag säga att väldigt lite av det är CV baserat ... man ska definitivt vara medveten om att det är en erfarenhet att skriva på

CV:t men jag upplever ändå att många går in med inställningen att man gjorde det för att det är kul och så ger det positiva effekter

Sandras berättelse är uppbyggt efter en kronologisk ordning, vilket Corvellec (1997) beskriver som olika handlingar som tillsammans skapar en helhet. Först och främst pratar Sandra om sig själv och det mervärde hon får av sitt engagemang. Vidare beskriver hon om det stora ansvar man kan få, som i sin tur leder till erfarenheter. Därefter övergår Sandra till att beskriva om varför hon tror att studenter väljer att engagera sig. Hon menar på att studenter bör vara medvetna om att det är erfarenheter som man kan inkludera i sitt Cv, men att hon inte tror att det är den stora anledningen till varför man väljer att engagera sig. Inställningen är snarare att studenter vill ha roligt vilket i sin tur ger positiva effekter. Denna kronologiska ordning av Sandras berättelse skapar mening där vi tolkar att hennes poäng hon vill förmedla är att Cv:t inte är den bidragande faktorn.

Sandras åsikt om att Cv:t inte är den bidragande faktorn är en återkommande syn hos intervjupersonerna, exempelvis berättar William: "Man kan säga att man bygger upp sitt Cv, fast inte för att bygga på sitt Cv, utan det är ju en grej som kommer med det. Man har ju utvecklats som person" och Jonna beskriver att även om hon inte får betalt så lär hon sig hur mycket som helst, följt av: "men Cv:t har inte varit en drivkraft för mig. Sen att man förbättrar sitt Cv är bara ett plus, men det är inte därför jag gör det." även Edvard beskriver detta: "Det sociala är ju antagligen den största drivkraften i det också. Jag tror inte att folk gör det så mycket för kontaktnätet, även om man bygger ett oavsett." Vi märker att respondenterna vill tydliggöra för att deras engagemang inte är på grund av att förbättra sitt Cv. Denna kausalitet hos respondenterna är intressant, och frågan som då ställs är om detta är något dem verkligen känner, eller om dessa vokabulär används som motiv för ett förutbestämt handlande i denna situation? Med tanke på Mills (1940) argument om att människor har en förförståelse över att vissa motiv är mer lämpade än andra i vissa situationer, skulle dessa berättelser därmed kunna ha en koppling med det Mills (1940) beskriver. Därav kan detta sätt att prata om Cv:t inom ideellt engagemang vara något som styrs av de normer som finns i samhället.

Även om respondenternas svar kan ha styrts av motivvokabulär kan man genom berättelserna göra bedömningen att ingen av våra respondenter anser att dem valt att engagera sig på grund av Cv:t, utan att det bara är ett stort plus. Dessa positiva effekter av ideellt engagemang är något Erika beskriver, när hon får frågan om hon tycker att allt arbete varit värt det:

JA! Det skulle jag absolut säga! och det har jag även fått lite bevis på nu för... Jag har faktiskt fått jobb! Och då så var det väldigt tydligt att.. Alltså hon var såhär att... "Okej Utbildning check!" och sen var det fokus på allt det här andra. "Wow du har gjort detta också, berätta om detta", "Vad har du lärt dig från det?" mer så liksom. Det var bara fokus på mina erfarenheter från mina engagemang. Att jobba i projekt med människor, samarbete, och det är ju viktigt i väldigt många jobb idag. [...] Ja men jag kände verkligen att det var det som fokuset låg på, och inte vad jag har läst (skrattar). Så utan mitt studentengagemang så känner jag att jag inte hade haft lika mycket att erbjuda inför arbetslivet.

Genom Erikas berättelse ser vi att de positiva effekter respondenterna beskriver är något som Erika har fått bekräftat, där hon beskriver med glädje att hon fått jobb. Hon berättar vidare att under intervjun var det inte utbildningen som var av intresse utan snarare hennes erfarenheter från sina engagemang. Hon skrattar när hon återigen beskriver att hon upplevde att hennes utbildning inte var det som var intressant, vilket vi upplever som att hon tycker det är komiskt att hennes femåriga utbildning inte var i fokus, utan snarare det hon gjort bredvid studierna. Detta går att koppla med Mishlers (1991) beskrivning om hur man förmedlar en poäng till lyssnaren genom exempelvis skratt. Därefter avslutar hon sin berättelse med att tydliggöra att hon inte hade haft lika mycket att erbjuda i arbetslivet utan hennes engagemang i studentlivet. Vi tolkar detta som att hon nu i efterhand förstår vikten av hennes ideella engagemang och hur det kommer att påverka hennes framtida karriär.

I slutet av intervjuerna fick respondenterna frågan om dem hade kunnat tänka sig att engagera sig i Lundakarnevalen igen, där svaren visade en tydlig koppling mellan varandra. Sara svarade på följande sätt:

Ja, det hade jag kunnat tänka mig men i så fall hade jag sökt en högre post [...] för att utvecklas själv och inte för att jag tror att det nödvändigtvis är roligare, jag hade så kul som man kunde ha på karnevalen nu, jag var där mycket för det sociala ... men hade jag gjort det igen så hade jag nog gjort det för den andra delen, att utvecklas på ett eget plan.

Sara har tidigare i sin intervju beskrivit att hon anser att studentengagemang har två faktorer som motiverar henne, den första delen beskriver hon som den sociala biten och den andra handlar om den personliga utveckling man får. Sara väljer i den här berättelsen att beskriva att hennes engagemang i Lundakarnevalen 2018 inte handlade om att utvecklas, utan snarare om att få vara en del av det sociala sammanhanget. Vidare berättar Sara att om hon hade gjort det igen hade det inte varit för glädjens skull, utan snarare för att utvecklas och få erfarenheter. Likt Saras tankegång berättar Gabriel: "Ja, men då hade jag nog sökt mig högre upp i strukturen... då tror jag inte det hade varit för att få så mycket roligt ut som möjligt men just lite för erfarenheten.". Precis som Sara beskriver Gabriel att om han hade valt att engagera sig igen så hade det snarare varit för att utvecklas, än att ha roligt. I Saras och Gabriels berättelse ges det intryck av att dem inte anser att dessa två drivkrafter behöver vara sammankopplade, utan att ett engagemang kan ha olika drivkrafter som är fritt kopplade från varandra. Intervjupersonerna länkar därmed samman sina yttranden om att göra karnevalen igen med tanken om att det i sådana fall skulle vara andra motiv som styrde dem, nämligen erfarenheterna. Detta styrks med Riessmans (2008) argument kring att narrativa studier konsekvent länkar samman händelser som slutligen förmedlar en poäng till åhöraren.

Denna tanke som intervjupersonerna har överensstämmer med det Edvard beskriver, när han berättar om hans val att söka en högre post denna karneval, var det bästa beslutet han gjort.

(skrattar), låt oss säga såhär. Är jag kvar, 2022, vi kan ju hoppas att jag är klar då (skrattar). Men är jag kvar då, så hade jag inte tvekat en sekund. [...] Då hade jag sökt kommitté ... jag gick från karnevalist till en högre post, och det var det bästa beslutet jag har tagit.

När Edvard får frågan om han hade kunnat tänka sig att engagera sig i nästa karneval ler han och skrattar högt. Vidare med ironi i rösten skrattar han vid en förhoppning om att han är färdigstuderad år 2022. Han fortsätter i berättelsen med ett seriösare tonläge, att förmedla att om han fortfarande studerade så hade det varit ett givet val, och precis som de andra intervjupersonerna hade han valt att söka en ännu högre post. Av Edwards berättelse att tolka anser vi att han finner ett samband mellan mängden engagemang och hur kul han haft. Eftersom Edwards berättelse börjar med ett skämtsamt beteende som sedan övergår till en mer seriös beskrivning, kan detta kopplas till det Mishler (1991) beskriver om hur en individ försöker skapa mening i sin berättelse genom

exempelvis skrott. Denna ironi och förklaring om att han borde vara klar med sina studier år 2022, kan även kopplas till Mills (1940) redogörelse om hur språket i en konversation kan styras av normativa mönster, vilket i sin tur påverkar beteenden. Genom Edwards skämtsamma tonläge upplevs det som att han någonstans förstår att han inte borde engagera sig i ytterligare en karneval, och väljer därför att skämta om det.

Sammanfattningsvis upplever vi att våra respondenter väljer att betona den personliga utveckling man får genom att engagera sig ideellt. Samtliga intervjupersoner redogör för hur deras drivkraft för sitt engagemang inte är baserat på framtida karriärmöjligheter, utan att det snarare är en positiv effekt.

4.5 Lärdomar

Utifrån vår empiri tydliggjordes fyra teman som blivit grundpelare för analyskapitlet, vilka är påverkan, gemenskap, prioriteringar och erfarenheter. Påverkan, vilket var det första temat som analyserats, påvisar hur intervjupersonernas val till sitt engagemang har olika bakomliggande faktorer. Vissa respondenter menar på hur deras uppväxt varit en faktor medan andra beskriver hur deras vänner varit drivande. Det som tydligt syns i vår analys är det Foote (1951) beskriver angående hur motiv till ett beteende kan styras av andra. Därav tolkar vi det som att den sociala omgivningen har påverkat respondenternas val till att engagera sig i Lundakarnevalen.

Det andra temat som analyserats är gemenskap, vilket flertalet av intervjupersonerna hävdar är den största anledningen till varför de väljer att engagera sig. Flertalet menar även att gemenskap inom en grupp individer, bidrar till ett förbättrat samarbete, vilket respondenterna också menar är en bidragande faktor till att avhopp minskar. Dock lyfts begreppet gemenskap även fram som något som kan styras av det Mills (1940) beskriver som motivvokabulär och att valet av uttrycket "gemenskap" därmed kan styras av förutbestämda motiv för denna situation. Det syns tydligt att respondenterna styrs av motivvokabulär när de använder sig av begreppet "gemenskap", däremot upplever vi, utefter deras berättelser, att begreppet trots detta har en förankring till vad de faktiskt upplever i sina studentengagemang.

Tredje temat som studerats redogör för studenters prioriteringar kring sina ideella engagemang. Vissa respondenter menar att deras ideella engagemang har påverkat studierna, men att det berikat på andra sätt. Andra menar att deras studier har förbättrats på grund av de ideella engagemangen då studierna måste planeras mer effektivt. Sammanfattningsvis menar våra respondenter att deras ideella engagemang är något som utvecklar och stärker dem, vilket kan kopplas till vårt avslutande tema som redogör för respondenternas erfarenheter.

Inom det fjärde temat, erfarenheter, är det den personliga utvecklingen våra respondenter betonar. Samtliga intervjupersoner redogör för hur deras drivkraft för sitt engagemang inte är baserat på framtida karriärmöjligheter, utan att det snarare är en positiv effekt. Hur dem pratar om sina framtida karriärmöjligheter är något som kan tolkas enligt Mills (1940) teori om att en individs vokabulär används som motiv för ett förutbestämt handlande. Därav upplever vi en viss problematik kring huruvida våra intervjupersoner verkligen känner så, eller om detta är något som styrs av de normer som finns i samhället när man berättar om studentengagemang. Något annat vi sett i våra intervjupersoners berättelser är hur de beskriver ett eventuellt engagemang i kommande karneval och att de då beskriver erfarenheterna som ett större motiv, snarare än gemenskapen. Således tolkar vi detta som att motiv kan förändras över tid och att motiven har olika betydelse för olika personer.

5.0 Slutdiskussion

5.1 Slutsatser

Syftet med denna studie har varit att studera hur studenter motiverar sitt engagemang i Lundakarnevalen 2018, vilket gjorts genom en narrativ forskningsmetod. Utifrån vårt syfte har följande frågeställning formulerats: På vilket sätt motiverar studenter sitt ideella engagemang i Lundakarnevalen 2018?

Som svar på vår frågeställning ser vi att förekommande motiv till ett engagemang i Lundakarnevalen 2018, till en viss omfattning påverkas av intervjupersonernas sociala omgivning, då majoriteten av våra respondenter väljer att berätta om en yttre påverkan i form av vänner och familjs tankar kring studentengagemang, snarare än deras egna motiv till valet att engagera sig. Även om respondenternas omgivning har påverkat till en viss del, väljer samtliga intervjupersoner att betona gemenskap och viljan att lära känna nya människor som en utav de största anledningarna. De menar även att gemenskapen är fundamental för ett gott samarbete, vilket i sin tur bidrar till färre avhopp. Detta tyder på att våra respondenter finner en kausalitet mellan en god gemenskap och drivkraften att slutföra ett ideellt arbete. Respondenternas strävan att få vara del av något större, bidrar till valet att prioritera ett deltagande i Lundakarnevalen. De motiverar sina prioriteringar på olika sätt, där studierna som följd påverkats positivt för vissa och negativt för andra. Majoriteten av intervjupersonerna motiverar sina prioriteringar med anledning av den personliga utveckling dem genomgår. De redogör för att de erfarenheter som fås, som i sin tur kan leda till framtida anställningar, inte är en bidragande faktor utan att det endast är en positiv sideffekt. Utifrån intervjupersonernas berättelser kan vi tyda att olika drivkrafter kan agera parallellt, då samtliga respondenter valt att redogöra för samtliga fyra motiv. Dock, kan vi tyda att dessa motiv påverkat olika personer, olika mycket samt att detta kan förändras över tid vilket tydliggjordes i berättelserna kring ett eventuellt engagemang i nästkommande karneval.

Våra respondenters berättelser kan dock diskuteras huruvida de verkligen känner så, eller om deras val av uttryck har styrts av samhällsanda och normer. Denna aspekt är viktig att ta i beaktning då vi tydligt ser i vår insamlade empiri att flertalet intervjupersoner väljer att formulera sig på ett liknande sätt. Vi upplever tecken i vår empiri av det Mills (1940) beskriver som motivvokabulär,

men eftersom studien har genomförts utefter ett narrativt synsätt och därmed sett till berättelsens helhet och vad de i sin tur förmedlar, kan vi tyda att dessa teman trots allt har förankring i hur våra intervjupersoner väljer att motivera sitt engagemang i Lundakarnevalen. Således har vi bidragit med en nyanserad bild av motivationsfaktorer hos studenter gällande volontärarbete, utefter ett narrativt synsätt där vi även tagit hänsyn till eventuell påverkan av språket.

5.2 Diskussion

Denna undersökning har ämnat att studera studenters motiv till sitt engagemang i Lundakarnevalen, och därmed bidragit till en ökad förståelse kring valet att engagera sig i volontärarbete. Eftersom tidigare forskning inom volontärarbete saknar fokus på att studera berättelser till sin helhet, fann vi ett behov att undersöka studenters motiv till engagemang i Lundakarnevalen utefter en narrativ undersökningsmetod. Fördelen med denna metod är att berättelser kan bidra till en djupare förståelse kring individens handlande. Dock innefattar denna metod breda tolkningar vilket gör det problematiskt att generalisera. Å andra sidan kan vi utläsa liknande mönster mellan våra intervjudeltagare i vår empiri, vilket tyder på att deras argument stärks. Likväl kan dessa liknande mönster tyda på att respondenterna styrts av motivvokabulär där språket kan påverka deras val av uttryck.

Av tidigare forskning att döma är volontärarbete ett komplext fenomen, vilket Cnaan, Handy & Wadsworth (1996) beskriver har många olika förklaringar. Vi ser ett mönster i vår empiriinsamling från Lundakarnevalen som matchar de fyra dimensionerna författarna har konstruerat, vilka är: fri vilja, karaktären av belöning, kontexten och vem det främjar. Först och främst ser vi att samtliga av våra respondenter har valt att engagera sig frivilligt. Vidare har våra respondenter inte fått någon monetär belöning utan snarare ersättning i form av fester och events, samt att kontexten är inom en formell organisation. Avslutningsvis, inom Lundakarnevalen och dess ideella engagemang ser vi att både främlingar och personer som känt varandra sedan tidigare har hjälpts åt. Trots svårigheterna kring definitionen av volontärarbete, kan man utefter dessa fyra dimensioner förutsätta att Lundakarnevalen är en form av volontärarbete.

En aspekt som har varit intressant är hur våra respondenter valt att frånga de motiv som handlar om att volontärarbete bidrar till framtida karriärmöjligheter, utan dessa erfarenheter är snarare positiva sidoeffekter. Vi har dock tolkat denna syn från intervjupersonerna som att de kan ha styrts av motivvokabulär och det därmed är svårt för oss att fullständigt avgöra om det är så här de känner. Om det är så att våra respondenter är styrda av de normer som råder när ideella engagemang diskuteras, kan deras motiv trots allt innefatta en viss strävan efter erfarenheter som i sin tur kan gynna deras framtida karriär. Detta beskrivs i det ekonomiska perspektivet som "investment model" där Menchik & Weisbord (1987) menar på att genom volontärarbete eftersträvar individen erfarenheter som gynnar dem i framtiden. Å andra sidan finns dock ingen garanti för att det är motivvokabulär som har styrt våra respondenter. De andra mikroekonomiska modellerna som beskrivits tidigare i studien är inget som tydligt uppenbarats i vår empiri.

I studiens inledande del beskriver vi ett utav de sociologiska perspektiven till varför individer väljer att engagera sig ideellt, vilket Bekkers (2004) beskriver återfinns i Durkheims teori om normer. Författaren särskiljer de strukturella normer som handlar om en yttre påverkan från en individs sociala nätverk, från kulturella normer som införlivats av inre faktorer, som exempelvis en individs uppväxt. Mellan dessa två faktorer ser vi tydliga skillnader i vår empiri, där exempelvis Edvard och Sandra beskriver hur de besökt Lundakarnevalen sedan barnsben. Deras val till sitt engagemang kan därmed ha styrts av inre faktorer. Motsatt till detta har andra respondenter beskrivit hur deras sociala nätverk har varit den bidragande faktorn. Denna påverkan av den sociala omgivningen beskriver Musick & Wilson (2007) är något som klassiska motivationsteorier ofta utesluter. Författarna beskriver vikten av att en individ blir tillfrågad om att delta i ett ideellt engagemang, vilket i sin tur bidrar till att det sociala nätverket har en avgörande roll för valet att engagera sig. Detta är något som vi tydligt såg under kodningen av vår empiri som därav har utgjort en del av vår analys.

Vidare för att få en djupare förståelse kring volontärarbete har vi ur vår empiri sett hur gemenskap och samhörighet är något alla våra respondenter valt att betona. Tidigare forskning inom det sociologiska perspektivet definierar volontärism som ideella handlingar som utförs av en grupp, vilket Eckstein (2001) menar bidrar till gemenskap och tillhörighet. Våra respondenter väljer också att tillägga att gemenskap bidrar till en vi-känsla inom gruppen som i sin tur leder till ett gott

samarbete. Således blir den sociokulturella förankring en individ har till en grupp av vikt i ett volontärarbete. Dock ska det tilläggas att motivvokabulär kan ha styrt våra intervjupersoners val av uttrycket “gemenskap”, men av berättelserna att döma upplevs våra respondenter trots allt betona vikten av detta unika sammanhang.

5.3 Vidare forskning

Genom vår empiri, analys, och slutsatser har denna studie bidragit med en ökad förståelse för volontärarbete. Eftersom att volontärarbete sker utan monetära belöningar, finns det därmed andra faktorer som påverkar val till ideella engagemang, där något av det mest fundamentala är den sociala förankring en individ får till en grupp, men också hur den sociala omgivningen påverkar individens val till engagemang. Vår undersökning har endast koncentrerat sig på studenter som studerar vid Lunds universitet och som var en del av Lundakarnevalen 2018. Ett annat intressant perspektiv för vidare forskning hade varit att även undersöka de studenter som väljer att inte engagera sig och därefter göra en jämförande studie dem emellan. Dessutom har samtliga av våra intervjupersoner vuxit upp i Sverige, och därmed hade det även varit intressant att studera ideellt engagerade studenter som har sitt ursprung från andra kulturer, för att kunna studera likheter och skillnader på hur kulturella normer avspeglar sig i motiv till ett visst handlande.

6.0 Källförteckning

Amabile, T. M. (1993). Motivational synergy: Toward new conceptualizations of intrinsic and extrinsic motivation in the workplace. *Human resource management review*, 3(3), 185-201.

Bekkers, R. H. F. P. (2004). *Giving and volunteering in the Netherlands: Sociological and psychological perspectives*. Utrecht University.

Bryman, A. (2008). *Samhällsvetenskapliga metoder*. Malmö: Malmö Liber AB.

Campbell, C. (1991). Reexamining Mills on motive: A character vocabulary approach. *Sociological Analysis*, 52 (1), 89-97.

Campbell, C. (1998). *The myth of social action*. Cambridge University Press.

Clary, E. G., & Snyder, M. (1999). The motivations to volunteer: Theoretical and practical considerations. *Current directions in psychological science*, 8(5), 156-159.

Cnaan, R. A., & Amroffell, L. (1994). Mapping Volunteer Activity. *Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly*, 23(4), 335-351.

Cnaan, R. A., Handy, F., & Wadsworth, M. (1996). Defining who is a Volunteer: Conceptual and empirical considerations. *Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly*, 25(3), 364-383.

Corvellec, H. (1997). *Stories of achievements: Narrative features of organisational performance*. Lund: Lund University Press.

Czarniawska, B. (Ed.). (1998). *A narrative approach to organization studies* (Vol. 43). Sage Publications.

Driver, M. (2017). Motivation and identity: A psychoanalytical perspective on the turn to identity in motivation research. *Human Relations*. 70(5), 617-637.

Eckstein, S. (2001). Community as gift-giving: Collectivistic roots of volunteerism. *American Sociological Review*, 66, 829-851.

Erez, M., & Earley, P. C. (1993). *Culture, Self-identity and Work*. New York: Oxford University Press.

Foote, N. N. (1951). Identification as the basis for a theory of motivation. *American sociological review*, 16(1), 14-21

Freeman, R. B. (1997). Working for nothing: The supply of volunteer labor. *Journal of Labor Economics*, 15(1, part 2), 140-166.

Gawel, J, E. (1997). Herzberg's theory of motivation and Maslow's hierarchy of needs. *Practical Assessment, Research & Evaluation*, 5(11), 3.

Hallin, A., & Helin, J. (2018). *Intervjuer*. Lund: Studentlitteratur AB.

Hartenian, L, S., Lilly, B. (2009). Egoism and Commitment: A Multidimensional Approach to Understanding Sustained Volunteering*. *Journal of Managerial Issues*, 21(1), 97-118.

Haski-Leventhal, D. (2009). Altruism and Volunteerism: The perceptions of altruism in four disciplines and their impact on the study of volunteerism. *Journal for The Theory of Social Behaviour*, 39(3), 271-299.

Hustinx, L., Cnaan, R, A., & Handy, F. (2010). Navigating Theories of Volunteering: A Hybrid Map for a Complex Phenomenon. *Journal for the Theory of Social Behaviour*, 40(4), 373-481.

Hustinx, L., & Lammertyn, F. (2003). Collective and reflexive styles of volunteering: A sociological modernization perspective. *Voluntas: International Journal of Voluntary and Nonprofit Organizations*, 14(2), 167-187.

Hydén, M. (2000). Att lyssna till en kör av röster: Den berättarfokuserade intervjun. *Socialvetenskaplig tidskrift*, 7(1-2), 137-158.

Jacobsen, D, I. (2012). *Förståelse, Beskrivning och Förklaring: introduktion till samhällsvetenskaplig metod för hälsovård och socialt arbete*. Lund: Studentlitteratur AB.

Karl, B, D. (1984). Lo, the Poor Volunteer: An Essay on the Relation between History and Myth. *Social Service Review*, 58(4), 493-522.

Kvale, S., & Brinkmann, S. (2014). *Den kvalitativa forskningsintervjun*. Lund: Studentlitteratur.

Lindgren, S. (2009). *Populärkultur: Teorier, metoder och analyser*. Malmö. Liber AB.

Lindström, P. (2015). *Lundakarnevalens Historia*. Malmö: Bild & Media AB.

McCloskey, D, N. (1990). *If you're so smart: The narrative of economic expertise*. Chicago: University of Chicago Press.

McLeod, S. (2007). Maslow's hierarchy of needs. *Simply psychology*, 1.

Menchik, P, L., & Weisbrod, B, A. (1987). Volunteer Labor Supply. *Journal of Public Economics*, 32(2), 159-183.

Mills, W. (1940). Situated Actions and Vocabularies of Motive. *American Sociological Review*, 5(6), 904-913.

Mishler, E. G. (1991). *Research interviewing: Context and narrative*. Cambridge: Harvard University.

Musick, M. A., & Wilson, J. (2007). *Volunteers: A social profile*. Indiana University Press.

Münch, R. (2010). *Theory of Action (Routledge Revivals): Towards a New Synthesis Going Beyond Parsons*. Routledge.

Ramberg, S. (2018). Lundakarnevalen. Hämtad 27 mars, 2019, från Lunds Studentkårer, <https://www.lundakarnevalen.se/information/>
<https://www.lundakarnevalen.se/kontakt/>

Rennstam, J., & Wästerfors, D. (2015). *Från Stoff till Studie: Om analysarbete I kvalitativ forskning*. Lund: Studentlitteratur AB.

Riessman, C. K. (1993). *Narrative analysis* (Vol. 30). Newbury Park: Sage Publications.

Riessman, C. K. (2008). *Narrative methods for the human sciences*. Boston: Sage Publications.

Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2000) Intrinsic and Extrinsic Motivations: Classic Definitions and New Direction. *Contemporary Educational Psychology*, 25, 54-67.

Smith, D. H. (1981). Altruism, volunteers, and volunteerism. *Journal of Voluntary Action Research*, 10, 21-38.

Snyder, M., & Omoto, A. M. (2008). Volunteerism: Social Issues Perspectives and Social Policy Implications. *Social Issues and Policy Review*, 2(1), 1-36.

Unger, L. S. (1991). Altruism as a motivation to volunteer. *Journal of economic psychology*, 12(1), 71-100.

Vaisey, S. (2009). Motivation and justification: A dual-process model of culture in action. *American journal of sociology*, 114(6), 1675-1715.

Wilson, J. (2000). Volunteering. *Annual Review of Sociology*, 26, 215-240.

Wilson, J. (2012). Volunteerism research: A review essay. *Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly*, 41(2), 176-212.

Winniford, J. C., Carpenter, D. S., & Grider, C. (1997). Motivations of College Student Volunteers: A Review. *NASPA Journal*, 34(2), 134-146.

Ziemek, S. (2006). Economic analysis of volunteers' motivations - A cross-country study. *The Journal of Socio-Economics*, 35(3), 532-555.

7.0 Bilagor

7.1 Intervjuguide

Temat

Lundakarnevalen

Engagemang

Ideellt arbete bland studenter

Handlingar/processer

Motiv

Inledande frågor

- Känns det okej om vi spelar in intervjun då vi i efterhand behöver transkribera intervjun, vilket innebär att vi kommer skriva ner det som sagts för att därefter göra en djupare analys?
- Sen vill vi också bara säga att du kommer vara anonym och om du behöver så får du avbryta när du vill.
- Denna intervjun kommer att handla om Lundakarnevalen och din upplevelse och berättelser av den. Men först vill vi veta lite mer om dig
 - Hur gammal är du?
 - Vart är du uppvuxen?
 - Hur länge har du studerat i Lund? Och varför Lund?
 - Vad studerar du
- Till att börja med undrar vi vad du tänker på när vi säger ideellt studentengagemang?
- Kan du berätta om du eventuellt har några andra ideella engagemang du har engagerat dig i sen du började som student här i Lund?

- Berätta hur du fick reda på Lundakarnevalen?

Mellanliggande frågor

- Vi har valt att intervjua dig eftersom du var engagerad i Lundakarnevalen och passar därmed in i vårt urval av intervjupersoner.
- Innan vi fördjupar oss inom karnevalen så vill vi till en början veta hur kom det sig att du valde att engagera dig i detta?
- Först och främst undrar vi vilken post du hade under karnevalen?
- Hur gick rekryteringsprocessen till den här posten till?
- Från att du blev tillsatt på din post, berätta vad som hände under tiden fram till karnevalsdagarna.
- Berätta om du har några höjdpunkter under denna tid?
- Påverkades dina studier något av att du valde att engagera dig?
- Berätta om en av dagarna under själva karnevalen, hur såg din dag ut?
- Berätta om söndagsnatten när själva karnevalen tog slut
- När anser du att Lundakarnevalen tog slut för dig?
- Berätta lite om dina karnevalskompisar

Avslutande frågor

- Innan vi höll denna intervjun med dig, har du någonsin tänkt på varför studenter väljer att engagera sig?
- Berätta hur du ser på Lundakarnevalen nu när du tänker tillbaka?
- Blev det som du hade förväntat dig?
- Har du engagerat dig i fler studentengagemang efter Lundakarnevalen
- Hade du kunnat tänka dig, om du var kvar i Lund att engagera dig i Lundakarnevalen igen?
- Hade du rekommenderat andra att engagera sig i studentsammanhang?
- Berätta vad tar du med dig från Lundakarnevalen
- Finns det något du känner att vi har missat här idag, har du något att tillägga?